

ಸಹಜ ಸಾಗುವಳಿ

ಸಂಪುಟ: 10 ಸಂಚಿಕೆ: 2 ಮಾರ್ಚ್-ಏಪ್ರಿಲ್ 2012

ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ದುರಾಕ್ರಮಣ ವಿರೋಧಿಸಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಸಾವಯವ/ಸಹಜ ಕೃಷಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ದ್ವೈಮಾಸಿಕ

54

ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಜೀವನಕ್ರಮವೂ ಆದಾಗ

3

ಶಂಕರಗೌಡ-
ಸುನೀತ
ಅವರ
ಕೃಷಿ ಮತ್ತು
ಬದುಕಿನ
ವಿಚಾರಗಳು

26

ಮೋಸದ
ಕರೆಗೆ
ಓಗೊಡದಿರಿ

9

ಗೆಡ್ಡೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ
ಹೊಸ ಕೊಡುಗೆ
ಯಾಮ್ ಜೀನ್

ಒಂದಾಗಿ
ನೀತಿ
ರೂಪಿಸೋಣ
ಎಂದರು
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ

13 ಕರ್ನಾಟಕ
ಜೀವರಕ್ಷಕರ
ಸಮಾವೇಶ

ಸಹಜ ಸಾಗುವಳಿ

ಸುಸ್ಥಿರ ಸಾವಯವ/ಸಹಜ ಕೃಷಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ದ್ವೈಮಾಸಿಕ
ಮಾರ್ಚ್-ಏಪ್ರಿಲ್ 2012 (ಮೇನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ)
ಸಂಪುಟ 10 ಸಂಚಿಕೆ 2
(new series)

ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆಗಾರರು:
ಡಿ ಡಿ ಭರಮಗೌಡ

ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿ:
ಕೆ ಎಂ ಕುಂಬಳ್ಳೆ,
ಬಸವರಾಜು ಬಿ ಸಂತೇಶಿವರ,
ಸೋಮನಾಥ ರೆಡ್ಡಿ ಪೂರ್ಮ,
ಡಾ. ಕೆ ರವಿ, ಪಿ ಆರ್ ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್,
ಸಿ ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು:
ವಿ ಗಾಯತ್ರಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಮಂಡಳಿ:
ಎಲ್ ಸಿ ಚನ್ನರಾಜ್
ಕೆ ಸತ್ಯಶಂಕರ್

ವಿನ್ಯಾಸ: ಅಪಾರ

ಚಂದಾ ವಿವರ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ:	12 ರೂ.
ವಾರ್ಷಿಕ:	60 ರೂ.
ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ:	600 ರೂ.
ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ(ವಾರ್ಷಿಕ):	120 ರೂ.
ಮಹಾ ಪೋಷಕರು:	1000 ರೂ.

● ಡಿಡಿ ಮತ್ತು ಚೆಕ್‌ಗಳನ್ನು 'Other
Karnataka Book Center' ಅಥವಾ
'OKBC' -ಈ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ

ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ

ಸಹಜ ಸಾಗುವಳಿ
ನಂ. 22, 5ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮೈಬೇಲ್‌ಪಾಳ್ಯ
2ನೇ ಹಂತ, ಹೊಸ ತಿಪ್ಪಸಂದ್ರ ಅಂಚೆ
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 075
ದೂರವಾಣಿ: 080-25283370/25213104
ಇ ಮೇಲ್: icrabl@gmail.com

ಕುಲಾಂತರಿ ಸಾಸಿವೆ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿಷೇಧ

ರಾಜ್ಯದ ಮೂರುಕಡೆ ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುಲಾಂತರಿ ಸಾಸಿವೆ ಪ್ರಯೋಗದ ಮೇಲೆ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ನಿಷೇಧ ಹೇರಿ ಜಿಇಎಸಿಯ ಕೆಂಗಣ್ಣಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಮೂರು ಕಡೆ ಕುಲಾಂತರಿ ಸಾಸಿವೆ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿರಾಪೇಕ್ಷಣ ಪತ್ರ(ಎನ್‌ಒಸಿ) ನೀಡಿದ್ದ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗದ ಮೇಲೆ ನಿಷೇಧ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಎರಡು ಹಂಗಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ್ದ ಪ್ರಯೋಗವೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಡೆಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಡಾ| ದೀಪಕ್ ಪೆಂಟಲ್ ದೂರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಈ ಧರದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಜಿಇಎಸಿ ಇರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಎಂದು ಅವರು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಸಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಜವೇನೆಂದರೆ, ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದ 'ಬಯೋಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಕೋ-ಆರ್ಟಿನೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ'ಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರದೆಯೇ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಕಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಕುಲಾಂತರಿ ಸಾಸಿವೆ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಲಾಂತರಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಿರುವ ಸಮಿತಿಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆಯೇ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಡವಾಗಿಯಾದರೂ ಕಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿಷೇಧ ಹೊರಬಂದಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕುಲಾಂತರಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ನಿಷೇಧ ಹೇರುವ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಕುರಿತ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಫೆಬ್ರವರಿ 13ರಂದೇ ಕೃಷಿ ಮಂತ್ರಿ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದು ಸರ್ಕಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಏಳು ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬೆಳಕು ಕಾಣದೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎಂದು ಅಧಿಕೃತ ಮೂಲಗಳು ತಿಳಿಸಿವೆ.

ಅದೇನೇಯಾದರೂ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೃಷಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ/ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ಜಿಇಎಸಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬೇಳೆ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಕುಲಾಂತರಿ ಪರ ಲಾಭಿಗಳಿಗೆ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಈ ನಿಷೇಧದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿದೆ.

ಈ ಕುಲಾಂತರಿ ಸಾಸಿವೆ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದು ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ 'ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಜೆನೆಟಿಕ್ ಮ್ಯಾನಿಪುಲೇಷನ್ ಆಫ್ ಕ್ರಾಪ್ ಪ್ರಾಂಟ್ಸ್(ಸಿಜಿಎಂಸಿಪಿ)'. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 21, 2011ರಂದು ಜಿಇಎಸಿ ಈ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಎನ್‌ಒಸಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ದೆಹಲಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯವು ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ, ಅಂದರೆ ಜೂನ್ 2011ರಲ್ಲಿ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರದ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಅನಿಲ್ ಗುಪ್ತಾ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಬರೆದು ಈ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇದನ್ನೇ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಂಭಿಸಲಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಜಿಇಎಸಿಯ ಅನುಮತಿಗಾಗಲೀ, ಆ ನಂತರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಎನ್‌ಒಸಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ಜಿಇಎಸಿಯ ಆದೇಶಕ್ಕಾಗಲೀ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಈ ಕುರಿತು ರಾಜಸ್ಥಾನ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಅವರಿಗಾಗಲೀ, ಕೃಷಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ, ವಿವಾದಾಸ್ಪದವೂ ಆದ ವಿಚಾರ.

ಅದೇನೇಯಾದರೂ, ಎರಡನೇ ಹಂಗಾಮಿನ ಪ್ರಯೋಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನಿಷೇಧಾಜ್ಞೆ ಹೊರಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಸಿವೆಯಲ್ಲಿ ಕುಲಾಂತರಿ ಮಾಲಿನ್ಯ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ ಎಂದು ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಸ್ಥಾನ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಸಿವೆ ಬೆಳೆಯುವ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದು ದೇಶದ 50% ಸಾಸಿವೆ ಈ ರಾಜ್ಯವೊಂದರಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರವಾಹದ ನಂತರವಾದರೂ ದಿಡ್ಡಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದರಲ್ಲ!

ಜಿಎಂ ಸುದ್ದಿ

ಕುಲಾಂತರಿ ಪರ ಲಾಭಿಗಳಿಗೆ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಈ ನಿಷೇಧದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿದೆ.

● ಶಂಕರಗೌಡ, ಸುನೀತ, ಸಚಿನ್ ನಿರೂಪಣೆ: ಸಹಜ ಸಾಗುವಳಿ

ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರು ತಾಲೂಕು ಮುದೇನೂರಿನ ಶಂಕರಗೌಡ- ಸುನೀತ ಅವರ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ವಿಚಾರಗಳು ಈ ವೇಳೆಗೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪುಕುವೊಕ ಪ್ರಣೀತ ಸಹಜ ಕೃಷಿಕರ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಇವರು. ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಬದುಕುಗಳ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕಾದ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದವರು ಇವರು. ಸಹಜ ಕೃಷಿಯ ತತ್ವಗಳೇ ಬದುಕಿನ ತತ್ವಗಳೂ ಆಗದ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರು. 'ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಷ್ಟೆ ಪರಿಸರ ಪೂರಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ನಾವು

ಬದುಕುವ ರೀತಿಯೂ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಘಾಸಿಮಾಡಕೂಡದು', 'ಪ್ರಕೃತಿ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದುರಾಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲ' ಎಂಬ ಸೂತ್ರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವವರು. 'ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಬಾಳಬೇಕು' ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಂಥ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಶಂಕರಗೌಡರು. "ನಮ್ಮ ಜಮೀನಿಗೆ ಉಳುವ ಇಲ್ಲ; ರಸಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕಗಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮಂಗ ಮುಸಿಯಗಳಿಗೆ, ಪಕ್ಷಿ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ; ದಣೆದು ಬಂದವರಿಗೆ ತಂಪಿನ ನಿಧಿಗೆ ಬರವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾರು ಬೈಕುಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಲ್ಲ; ಟೀವಿ, ಪ್ರಿಡ್ಜುಗಳ ಮೆರೆದಾಟವಿಲ್ಲ; ಉಣ್ಣುವುದನ್ನು ಕೊಂಡು ತರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಬಗಲಿಗೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯಿಲ್ಲ; ವಾಕಿಂಗು,

ವ್ಯಾಯಾಮಗಳಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದೆ ಏನಿಲ್ಲ; ನೆಲ ಮುಟ್ಟಿ ನಡೆಯುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯ ಎದೆಬಡಿತ ತಟ್ಟಿದೆಯಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ." ಇದು ಇವರ ಕೃಷಿಗೂ ಬದುಕಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ! ಇವರೂದಿನ ದಾರಿಗುಂಟ ಹೊಳೆ ದಂಡೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಬರೀ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳು. ಕೊಯ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಗದ್ದೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯಕಾರದ ಹಾರ್ವೆಸ್ಟರ್‌ಗಳ ಭೀಕರ ಮೊರೆತ. ಹೊಳೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಪಂಪ್‌ಗಳ ಕಿವಿ ಕೊರೆಯುವ ಸದ್ದು. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಒಂದು ಸುಂದರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಒಂದು ಸುಬಾಬುಲ್ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂಗ ಮುಸಿಯಗಳ ಕಿಚಿಪಿಚಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಳು ಕಡಿ, ದವಸಧಾನ್ಯ, ಕಬ್ಬು, ತರಕಾರಿಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ. ಇವು

ಶಂಕರಗೌಡರ ಜಮೀನುಗಳೇ ಎಂದು ಥಟ್ಟಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದು. ಮುದೇನೂರಿನ ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು, ಕಾರುಗಳು, ಬೈಕುಗಳು, ಚಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಷ್ ಆಂಟಿನಾಗಳು. ಮೂಲೆಯ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ 6 ಸೈಕಲ್‌ಗಳು! ಒಂದು ಮರಿ ಕುದುರೆ! ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಸು! 'ಶಂಕರಗೌಡರ ಮನೆ ಇದೇನಾ?' ಕೇಳಬೇಕಾಗೇ ಇಲ್ಲ! ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಶಂಕರಗೌಡರು, ಸುನೀತ ಮತ್ತು ಸಚಿನ್ ಅವರ ಕಥಾನಕ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥಾನಕದ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಶಂಕರಗೌಡರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮಾತನ್ನು ಸುನೀತಾ ಮುಂದುವರೆಸಿದರೆ ಮಗ ಸಚಿನ್ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ!

ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಜೀವನಕ್ರಮವೂ ಆಗಿರಲಿ

ನಮ್ಮ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಕಾರು ಬೈಕುಗಳ ಹಾವಳಿ ಇಲ್ಲ

ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾವು ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 23 ಎಕರೆ ಜಮೀನು. ಇದರಲ್ಲಿ 6 ಎಕರೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಜಮೀನು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ದವಸ ಧಾನ್ಯ, ತರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 7 ಎಕರೆ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತೋಟವಿದೆ. ಊರಿನಿಂದ 4 ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು 8 ಎಕರೆ ಈ ಸದ್ಯ ಸುಬಾಬುಲ್ ಕಾಡಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಅದು ಬಾಳೆಯ ತೋಟವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ತೋಟಗಳಿಗೆ 5 ಕಿ.ಮೀ ದೂರ ಇರುವುದರಿಂದ ಎರಡನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಆಗಿದೆ. ಮಂಗಳ ಕಾಟವಂತೂ ವಿಪರೀತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಮಾರು 7-8 ವರ್ಷದಿಂದ ಸುಬಾಬುಲ್ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಸುಬಾಬುಲ್ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆ ತೋಟವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ತಂದೆಯವರ ಬೇಸಾಯ

ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಸಂಗಡ ನಾನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ರಾಸಾಯನಿಕ ಜಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜು ಓದುತ್ತಲೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಿಎ ಓದುವಾಗಲೂ ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಬೈಕ್‌ನಲ್ಲೇ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಗೌಡ ಅಂತ, ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳೆಗಾರರು ಎಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳುವವರೆ. ಶೇಂಗಾ, ಮೆಕ್ಕೆ ಜೋಳ, ಜೋಳ, ಕಬ್ಬು, ತರಕಾರಿ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಣಸಿಕಾಯಿ ಬಹಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜಯಧರ್ ಹತ್ತಿ, ಬಿಜಾಪುರ್ ಜೋಳ ಎಲ್ಲ ಬೆಳೆದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬೀಜ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ತೋಟವಾಗಿರುವ ಜಮೀನು ಆಗ ಹೊಲ ಆಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಜನಿಂದ ಬಂದ 35 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಎರಡು ಕಡೆ ಇತ್ತು. ಮೋಟರಿಟ್ಟು ಹೊಳೆ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಕೆಲಸಗಾರರು ಚನ್ನಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಟ್ಟಿನ ಗಿರಣಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಭತ್ತ ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡುವ ಮಿಷನ್ ಇತ್ತು. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ, ದನ ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ, ಮಿಷನ್ನಿಗೆ ಒಬ್ಬ, ನೀರು ಕಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಈ ಥರ ಕಾಯಂ ಕೆಲಸಗಾರರಿದ್ದರು.

ಬರಬರುತ್ತಾ ಲೇಬರ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಆಯ್ಕೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮದೇ ಜಮೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾದರು. ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಆಗಿದ್ದವರು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆವು.

ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೂ ನನಗೂ ಬೆಳೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತುಕತೆಯೇ. ಅವರ ಜೊತೆ ಜಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ನಾನು, ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಲಾವಣಿಗೆ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ತಂದೆಯವರು ಹೊಲಗಳನ್ನು ತೋಟವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದೆವು. ಕೆಲವು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ

ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬಟ್ಟೆ ಮದುವೆಗೆ! ನಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ, ಬೇಕುಬೇಕಾದ ಬೈಕು, ಬೇಕುಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಹಿಟ್ಟಿನ ಗಿರಣಿ, ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಎಲ್ಲ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹ್ಯಾಂಗ ಇದ್ದಾರೋ ಹಾಂಗ ಇದ್ದರು ನಮ್ಮ ತಂದೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಲ್ಲೂ, ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲೋ ಮೂಲಭೂತವಾದ ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ 'ಮರ್ಯಾದೆ ಪ್ರಶ್ನೆ' ಎಂದು ಆಳುಕಾಳು ಅಂತ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಬಗಲಿಗೆ ಸಾಲದ ಗಂಟು ಜಗ್ಗಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಡಂಬರದ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಲ್ಲೂ, ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ

ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಕಾಳುಕಡಿ ಬೆಳೆಯಲು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆವು.

ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಅನವಶ್ಯಕ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿಪರೀತ ಸಾಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾನು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾನೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಆಡಂಬರದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಆರ್ಕೆಸ್ತಾ ಇಟ್ಟು ಆರತಕ್ಷತೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಸಾಕು, ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳದೆ ದಾಂ ದೂಂ ಎಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲಸದಾಳಿಂದ

ಪೂರ್ತಿ ಮೊಗಚಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಲೇಬೇಕು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ನನಗೆ.

ಸಹಜ ಕೃಷಿಗೆ ಪುನಃ ಪ್ರೇರಣೆ

ನಾನು ಕೃಷಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಸಾವಯವ, ಸಹಜ ಕೃಷಿಯ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿಬರಲು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಗಾರಗಳು, ಸಂವಾದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಾಗವಹಿಸತೊಡಗಿದೆ. ರಾಣಬೆನ್ನೂರಿ ನವರೇ ಆದ ಗುರುಮೂರ್ತಪ್ಪ ಖರಡೇರ್

ಅನ್ನುವವರು ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು. ನಾನು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ್ ಕೌಲಿ ಯವರು ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವ ಪುನಃಪ್ರೇರಣೆ 'ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿನ ಕ್ರಾಂತಿ' ಪುಸ್ತಕ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಓದಿ ನನಗೆ ಹೊಸಬೆಳಕೇ ಕಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ, ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವಂಥ ಕೃಷಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ ಬೇರೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಸಹಜ ಕೃಷಿಗೂ ಸಹಜ ಬದುಕಿಗೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಅರಿತುಕೊಂಡೆ. ನಾನೇನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕೇಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಲ್ಲೂ, ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಪೂರ್ತಿ ಮೊಗಚಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಲೇಬೇಕು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ನನಗೆ. ಸಹಜ ಕೃಷಿಗೂ ಸಹಜ ಬದುಕಿಗೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪುನಃಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅರಿತುಕೊಂಡೆ.

ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದಿ, ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತ ಆದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನದು ಮಾಡುವ ಹಂತ. ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟೆ.

ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆ ತೋಟ

ಈ 6 ಎಕರೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಉಳುಮೆ ಬಿಟ್ಟು 15 ವರ್ಷ ಆಯ್ಕೆ. ಇಲ್ಲಿ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ, ವಿಳೆದಲೆ, ಬಾಳೆ, ಸುಬಾಬುಲ್, ಅಗಸೆ, ಗ್ಲಿರಿಸಿಡಿಯಾ, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಮಣಸು, ವಿಳೆದಲೆ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಕಾಫಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಹಲಸು, ಮಾವು, ನಿಂಬೆ, ಪಪಾಯಿ, ನೇರಳೆ, ದಾಳಿಂಬೆ, ಸೀಬೆ ಮುಂತಾದ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳು ಇವೆ. ಅಂಟುವಾಳ, ತೇಗ, ಬೂರಗ, ಅತ್ತಿ, ರೈನ್ ಟ್ರೀ, ಚಕ್ಕೆ ಗಿಡ, ಹೊಂಗೆ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳಿವೆ. ಅರಿಶಿಣ, ಶುಂಠಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯ ಗೊತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಿಡಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲಿ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೊಳೆ ಹರಿಯುತ್ತೆ, ನೀರು ಬೇಕಾದಾಗ ಮೋಟರ್ ಹಚ್ಚಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಕಬ್ಬಿನಿಂದಲೇ. ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದು ಇಲ್ಲೇ ಆಲೆಮನೆ ಮಾಡಿ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಮ್ಮೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆಲೆಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವುದು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಬಾಳೆ ಹಾಕಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆವು. ಬಹಳ ವರ್ಷ ಬಾಳೆ ಬೆಳೆದವು. ಈ ತೋಟ ಮತ್ತು ಈಗ ಸುಬಾಬುಲ್ ಕಾಡು

ಇರುವ ತೋಟ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಬಾಳೆಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಬಾಳೆ ಬೆಳೆದು ರಾಣಬೆನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಸಾವಯವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು. 'ಮುದೇನೂರು ಶಂಕರಗೌಡರ ಬಾಳೆ' ಅಂದರೆ ಆಗ ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಬ್ರಾಂಡ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವವರೆ. ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಅಂದರೆ, ಬಾಳೆಕಾಯಿ ಮಾರುವ ಅಮ್ಮನೇ ಮನೆಗಿನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜಮೀನು ತಗೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಬಾಳೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ. ಅಷ್ಟು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಬಾಳೆಗೆ. ಕೀಟಿಂಗ್ ಕ್ವಾಲಿಟಿ, ರುಚಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ನಂಬರ್ ಒನ್ ನಮ್ಮ ಬಾಳೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಈಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು 'ಬಾಳೆ ಶಂಕರಗೌಡರು' ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಆಗ ಹಾಕಿದ್ದ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳೇ ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಇವೆ. ಆದರೆ ಮಂಗಳ ಹಾವಳಿ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಬಾಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಪೂರ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳು. ಮಂಗಳಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಗ್ಗಲು ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ತೋಟ ಇದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ತಿ ಭತ್ತದ ಏರಿಯಾ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂಗಳಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಬಾಳೆಯ ಆಹಾರ ಆಗೋಯ್ತು. ಅಷ್ಟು ಮಂಗಳಗಳು ನಮ್ಮ ಬಾಳೆ ತೋಟದಲ್ಲೇ! ಹಿಂಡಿಂಡೇ ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನು ಬಾಳೆ ತೋಟ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು ಹಚ್ಚಿದೆವು.

ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಈಗ 1000 ಅಡಿಕೆ ಗಿಡ ಇದೆ. 100 ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಿವೆ. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಬ್ಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಾಳೆ ತೋಟ ಮಾಡುವಾಗ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಕುರಿ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಸುಬಾಬುಲ್ ಬೀಜ ನಮ್ಮ ತೋಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅದೇ ಪ್ರಸಾರ ಆಗಿ ಸುಬಾಬುಲ್ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬುಡಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ 2 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಲು ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನೀರು ಗೊಬ್ಬರ ಏನೊಂದೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ. ಹಸಿರೆಲೆ ದನಗಳಿಗೆ ಮೇವಾಗುತ್ತದೆ. ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗೆ, ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಮರಮುಟ್ಟು. ಇದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಜನ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಇರಲಿ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ತೋಟದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ

15 ವರ್ಷದಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಎಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಗಿಡಮರಗಳು

ಕಂಡುಬರಬೇಕೋ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಅರಣ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ತಂದು ಹಾಕಲು ಬೀಜಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಯುವ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಮೊದಲೇ ಬಯಲು ಸೀಮೆ. ಇದ್ದ ಗಿಡ ಮರಗಳೂ ಹೋಗಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಅವಕ್ಕೆ ಭತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಜೋಳ, ಸಜ್ಜೆಗಳೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಕ್ಕಿಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭ ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೋಡಿದ್ದುಂಥ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೊಕ್ಕರೆ ನದಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಪಪಾಯ ತಿನ್ನಲು ನಮ್ಮ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಕ್ಕಿಗಳ ದಂಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು ತಿನ್ನಲು. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹುಳುಗಳ ಆರಿಸಿ ತಿನ್ನಲು ಬಂದ ನವಿಲುಗಳು ಗೋಧಿಯೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಓಡಿಸಲೂ ಮನಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಂದರ ಪಕ್ಷಿಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ದವಸಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆವು. ಇನ್ನು ತರಕಾರಿ ಹಾಕಿದರೆ ಶಂಕುಗಳು ಉಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತೋಟ ತಂಪಾದಾಗ ಎದ್ದು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅದೇ ನಮಗೆ ತೋಟ ತಂಪಾಗಿರುವುದರ ಸೂಚಕ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇ. ನಾವು ತರಕಾರಿ ಹಾಕೇ ಹಾಕ್ತೀವಿ. ಅವು ತಿಂದೇ ತಿಂತವೆ. ಬಳ್ಳಿ ತರಕಾರಿ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಕಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಏನೋ ಒಂದೊಂದು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅದಷ್ಟೇ ನಮಗೆ. ಪರಂಗಿ ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಸಣ್ಣ ಹುಳುಗಳಂತೂ ಬಹುಸುರನ ಹಾಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಕಾರಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಂಕುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವಂಥ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿ ಸಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಚಿನ್ ನಾಲ್ಕು ಬಾತುಕೋಳಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಅವು ಸಣ್ಣ ಮರಿಹುಳಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಭತ್ತದ ಕಣ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಭತ್ತ ಕೊಯ್ಲು ಶುರುವಾದದ್ದೇ ಓಡಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟವು. ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಡೋಣವೆಂದರೆ ಮುಂಗಸಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ತರಕಾರಿ ಏನೊಂದೂ ಬೆಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ

ಎಂದೇ ಇಲ್ಲೇ ಸಮೀಪ 6 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಕದ ಹುಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಲ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತರಕಾರಿ ತಿಂದವು. ಉಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಏನೂ ತರಕಾರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ದಿನ ಕಾಳಿನ ಪಲ್ಯ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ತರಕಾರಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ

ಕಳೆದ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಎಲೆಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಆದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಳೆದಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜನ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿ 20 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಲಿತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ನಾವೇ ಕೊಯ್ಲು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೊಲ ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾರಲು ಹೋಗಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲೆಬಳ್ಳಿ ಇಳಿಸಲು ಕೆಲಸ ತಿಳಿದವರು ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಕ್ಕೆ 500 ಕೊಟ್ಟು ಇಟಗಿಯಿಂದ ಬಳ್ಳಿ ಇಳಿಸುವವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಗಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಪೆಂಡಿ ಕಟ್ಟಿ ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಊರಲ್ಲೇ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಷ್ಟೆ. ವಿಳೆದಲೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಹುತೇಕ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಲೂ 2 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಳೆದಲೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಆದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಿಶ್ರಬೆಳೆಯಾಗಿ ಇರಲಿ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಿಗೆ 10 ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅಡಿಕೆಗೆ 7 ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅಡಿಕೆ ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಫಸಲು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಗಿಡ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು, ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಫಲ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನೀರು ಬಿಡದಿದ್ದರೂ ಗಿಡಗಳು ತಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟು ತೇವಾಂಶ ಇದೆ. ಉಳುಮೆ ಮಾಡದೆ ಕಸ ತೋಟದಲ್ಲೇ ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಮಣ್ಣು ಒಳ್ಳೆ ಫಲವತ್ತತೆ ಆಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮೃದುವಾಗಿದೆ. ಎರೆಹುಳ, ಗೆದ್ದಲು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ಎರೆಹುಳ ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಗೆದ್ದಲೂ ಮೇಲೆಯೆ ಇದ್ದು ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವತ್ತು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸುಬಾಬುಲ್ ಒಂದೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಆದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೆಚ್ಚು ಮನೆಗೇ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಅಗಸೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದು 15 ಸಾವಿರ ಬಂತು. ಎಲೆ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿಸಲು ಹಾಕಿದ್ದ ಗಿಡಗಳು ಅವು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಆದಾಯ ಬಂತು. 500 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಆದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಶ್ರೀಗಂಧ ಸಾಕಷ್ಟು ಮರಗಳಿದ್ದರೂ ಕಳ್ಳರು ಉಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಲಾಭ-ಲುಕ್ಕಾನಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಲ್ಲ

ಲಾಭ- ಲುಕ್ಕಾನ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಧರ ವಾತಾವರಣ ಇರಬೇಕು, ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಬದುಕು

ಏನೇ ಬೆಳೆದರೂ ಮೊದಲು ಅದು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ

ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮದಿ ಇದೆಯೇ? ತಂಪು ಇದೆಯೇ? ಎಲ್ಲರೂ ಭತ್ತ ಬೆಳೆದರೆ ತಂಪು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುವವರು, 'ಎಷ್ಟು ತಣ್ಣಗಿದೆ' ಎಂದು ತುಸು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದಣಿದು ಬಂದವರು, 'ಇಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕೊಂಡೆ ಎಂಥಾ ನಿದ್ರೆ ಬರತಾವು' ಅಂತಾರೆ. ಆ ಮಾತೇ ನಮಗೆ ದುಡ್ಡಿಗಿಂತ ಅತೀ ಪ್ರಿಯ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ. ಎಂತೆಂಥಾ ಗಾತ್ರದ ಗೊನೆಗಳು ಬಂದಿದೆ! ಹಚ್ಚಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ. ಇದು ಮಂಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ. ನಾವು ಕೀಳುವತನಕ ಅವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ

ಕರೆಂಟು, ನೀರು ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲದೆ ಸಹಜವಾಗೇ ಬರುವಂಥ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಕಬ್ಬೂ ಅಷ್ಟೆ, ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದರಲ್ಲೂ 'ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ' ಆದಾಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮದಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕುಟೀರ

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿ 6 ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ನಾವು ತೋಟದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. 8 ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಕೆಲಸ ಕುಷಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ ನಮಗೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಟ್ಟರ್ತವೆ, ನಮಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಿಂತ. ತಾವೂ ತಿಂದು ನಮಗೂ ಬಿಡುತ್ತವೆ! ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಈ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಾಕಿದವೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ. ಅಡಿಕೆ ತಿನ್ನಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬರೀ ಮಾರಲು ಅಷ್ಟೆ ಅಡಿಕೆ. ಬರೀ ಮಾರವಂಥದ್ದು ನಮಗೆ ಬೇಡ ಅಂತಲೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾವು ಏನೇ ಬೆಳೆದರೂ ಮೊದಲು ಅದು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ಅಡಿಕೆ ಮಧ್ಯೆ 12 ಅಡಿ ಅಂತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶ ಇದೆ.

ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು(ಕಾಟೀಜ್) ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಣ್ಣ ಮನೆ. ಎರಡು ಅಡಿಕೆ ಸಾಲಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಗೋಬರ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಒಲೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಇಲ್ಲೇ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಅಡಿಕೆ ಮಾಡಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಪಪಾಯ, ದಾಳಿಂಬೆ, ಸೀಬೆ, ಮಾವು.. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಹಣ್ಣಿದ್ದರೂ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ರಾಗಿ ಗಂಜಿ ಕುಡಿಯುತ್ತೇವೆ. 11 ಗಂಟೆ ವೇಳೆಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಯಂಕಾಲ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಊಟ. ಏನಾದರೂ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದ್ದರೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದ್ದರೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲೇ

ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಯ ನಾದವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಅಭ್ಯಂತರ ನಮಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಮಯ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲೂ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣುತ್ತೇವೆ.

ಓಡಾಟಕ್ಕೆ 6 ಸೈಕಲ್‌ಗಳು, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕುದುರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯಾರಾದರೂ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೂರೂ ಜಮೀನಿಗೂ ಓಡಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೋಟರ್ ಸೈಕಲ್ ಮಾರಿದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಓಡಾಟದಿಂದ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದೇ ನಮಗೆ ಮಹದಾನಂದ.

ಸಂಜೆ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕೂಡಿ ಹೊಳೆ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಟಿವಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ದಿರುವುದರಿಂದ 'ಯಾವ ಸೀರಿಯಲ್ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತೋ' ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟವಾದದ್ದನ್ನು ಓದಲು ಸಮಯವಿರುತ್ತದೆ. ಬೇಗ ಮಲಗಿ, ಬೇಗ ಎದ್ದು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದಿನವಿಡೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಲವಲವಿಕೆ, ಚೈತನ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಮೀನಿನ 90% ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮೂರು ಮಂದಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಳುಕಾಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಹೊಲ

ತೋಟದಲ್ಲಿ ದವಸ ಧಾನ್ಯ, ತರಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಾದಮೇಲೆ 6 ಎಕರೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದವಸ ಧಾನ್ಯ, ತರಕಾರಿ ಕಬ್ಬು ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಟ ಕಮ್ಮಿ. ಕಾಯ್ದಿರತ ಕುಂದ್ರಬೇಕು ಅನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 4 ವರ್ಷ ಆಯ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಹೊಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ತೋಟದಿಂದಲೇ ಪೈಪಿನಲ್ಲಿ (ಅಂಡರ್‌ಗ್ರೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ) ನೀರು ತರುವುದೇ(ಕಬ್ಬಿಗೆ).

ಇದು ಸಹಜ ಕೃಷಿಯ ಹೊಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ರಾಜು ಟೈಟಸ್ ಅಣ್ಣನವರ ತರಬೇತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಉಳುಮೆ ಮಾಡದೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಎರಚಿ, ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕುವ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ಸಲ ಶೇಂಗಾ ಮಾತ್ರ ಎತ್ತು ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಹಲಸಂದೆ, ತೊಗರಿ, ಹೆಸರು, ಅವರೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರು ಸಣ್ಣ ಗುದ್ದಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೀಜ ಹಾಕಿ ಮಲ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ವೆಲ್ಟೆಟ್ ಬೀನ್ಸ್, ಮಲನಾಡ ಅವರೆ, ಜಾಕ್ ಬೀನ್ ಎಲ್ಲ ಥರದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ.

ಬಿಳಿ ಮಲ್ಟಾಡ್ ಅವರೆ. ಒಳ್ಳೆ ಸೊಗಡವರೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಹರಿದು ಊರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಟೊಮಾಟೊ ಹಣ್ಣು ಅದಾಗದೇ ಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆದರೆ ಈ ಹಣ್ಣು ಆಧಾರ. ಶೇಂಗಾ ತೆಗೆದಾದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು 2 ಸಾಲು ಹೆಸರು ಹಾಕಿದ್ದೆವು. ಅದನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಗೋದಿ ಚೆಲ್ಲಿದೆವು. ಉಳುಮೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶೇಂಗಾ ಉಳಿಕೆ ಏನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಗೋದಿ ಮಲ್ಟಿಂಗಿಗೆ ಬೇರೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಿದೆವು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಉದ್ದು ಹಾಕಿದ್ದೆವು. ಕೆಳಗಡೆ ಅಲಸಂದೆ ಹಾಕಿದ್ದೆವು. ಉದ್ದು ಬಡಿದು

ಹಾಕಿದೆವು. ಹೆಸರು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಬೆಳೆ, ತೊಗರಿ ಆರು ತಿಂಗಳ ಬೆಳೆ, ಕಬ್ಬು ವರ್ಷದ ಬೆಳೆ. ಇವೆರಡೂ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬು ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಜೋಳ, ಹುರಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಜೋಳಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವರೆ ಬೆಳೆತಿದೆ. ಜೋಳ ಕೊಯ್ಯೊಂಡು ಉಳಿಕೆ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಕಬ್ಬಿನ ಸಾಲಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅಂತರ ಇರುವುದರಿಂದ ತೊಗರಿ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಅಂಥಾ ತೊಂದರೆ ಏನಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ತಿ ತೋಳಿನ ಅಂಗಿ ಹಾಕೊಂಡು ಕೀಳುತ್ತೇವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸನಿಕೆಯಿಂದ ಕೆತ್ತಿ ಈ ಗಿಡಗಳ ಉಳಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಕಬ್ಬಿನ ಮಧ್ಯೆ ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟು ನೀರು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರ. ಕಬ್ಬು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಭೂಮಿ ಹಸಿ ಹಿಡಿದು ಇಟ್ಟಂತೈತಿ. ನೆಲಕ್ಕೆ ಹೊದಿಕೆ ಆಗುತ್ತೈತಿ.

ಈ ಥರ ಪ್ರಯೋಗ, ಇಷ್ಟು ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಈ ವರ್ಷವೇ. ಗೋದಿ ಉಳುಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದು, ಬೇರೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಎರಚಿ, ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ವರ್ಷವೇ. ಕಬ್ಬಿನೊಳಗೆ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕೂಡ ಇದೇ ಮೊದಲು. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲೇ ಇರದು. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಜ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫುಕುವೊಕನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಯಾಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದೇ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ನಮ್ಮದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬೆಳೆಗಳ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಗೋದಿ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವಾದ್ದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು ನಮಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಸಣ್ಣ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು (ರಾಗಿ, ಸಜ್ಜೆ, ನವಣೆ) ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಮಗೆ ಅದು ಬೆಳೆದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಭತ್ತ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಫುಕುವೊಕನ ವಿಧಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಿರಿಯರ ವಿಧಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಹಜ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯೋಗ.

(ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಬಾಬುಲ್ ವೃತ್ತಾಂತದ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವನಶೈಲಿಯ ಕುರಿತು ಇನ್ನಷ್ಟು)

ಗೆಡ್ಡೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕೊಡುಗೆ ಯಾಮ್ ಬೀನ್

● ಅನುಸೂಯ ಶರ್ಮ
ಚಿತ್ರಗಳು : ಎ.ಆರ್.ಎಸ್. ಶರ್ಮ

ರುಚಿ, ರೋಗ ನಿರೋಧಕತೆ, ಬರ ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ತಾಳಿಕೆ ಬರುವ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಬೆಳೆ ಕೃಷಿಕರ ಮನ ಗೆದ್ದಿದೆ.

ದೇ ಶದ ಆಹಾರ ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸಿಂಹ ಪಾಲು ನೀಡಿರುವ ಗೆಡ್ಡೆಗಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಸೇರ್ಪಡೆ 'ಯಾಮ್ ಬೀನ್'. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಗೆಡ್ಡೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಶ್ರೇಯ ಅಡಿಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯದು. ಹತ್ತಾರು ಆಸಕ್ತ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಬೀಜಗಳನ್ನೂ ಹಂಚಲಾಗಿತ್ತು. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಗೆಡ್ಡೆಯ ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಜನ ಈ ವರ್ಷದ ಮುಂಗಾರು ಹಂಗಾಮಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದು ಬೀಜ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

'ಯಾಮ್ ಬೀನ್'ಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು 'ಜಿಕಾಮ'. ತನ್ನ ಸಿಹಿಯಾದ ರುಚಿ, ರೋಗ ನಿರೋಧಕತೆ, ಬರ ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ತಾಳಿಕೆ ಬರುವ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಬೆಳೆ ಕೃಷಿಕರ ಮನ ಗೆದ್ದಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ 'ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಬಟಾಟ' ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಗೆಡ್ಡೆಗೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ 'ಮಿಸ್ಸಿ ಖಂಡ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಮೂಲತಃ ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ದೇಶದ್ದಾದರೂ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಿಹಾರ್, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ, ಹಾಗೂ ನೇಪಾಳ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನೆಲೆ ಕಂಡಿರುವ ಯಾಮ್‌ಬೀನ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಹರಡುವ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ.

ಉಪಯೋಗ
ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಹಾಗೇ ತೆಳುವಾದ ಸಿಪ್ಪೆ, ಸಿಹಿಯಾಗಿ, ಬೆಳ್ಳಗೆ, ಗರಿಮುರಿಯಾಗಿರುವ ಒಳಭಾಗ. ಹಸಿಯಾಗೇ 'ಸಲಾಡ್' ತರಹ ತಿನ್ನಬಹುದು. ತನ್ನದೇ ಆದ ಯಾವ ವಿಶೇಷ ವಾಸನೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅಡಿಗೆಗಳಲ್ಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ರುಚಿಯಾದ ಹಲ್ವ, ಚಿಪ್ಸ್, ಪೂರಿ, ಮೊಸರೋಡೆ, ಹಾಗೂ ಹಪ್ಪಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ ಭರಿತ 'ಮಿಲ್ಕ್ ಶೇಕ್' ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪಾನೀಯ.

ಬೇಸಾಯ ಕ್ರಮ

ಜೂನ್ ಹದಿನೈದರ ನಂತರ ನಾಟಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಬೀಜದಿಂದ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅಡಿ ಅಂತರ ಬೇಕು. ಏರು ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಗೆಡ್ಡೆಗಳು ದಪ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನು ಹಾಕಬೇಕಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡವಾದ್ದರಿಂದ ಹಬ್ಬಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನಾಟಿ ಮಾಡಿದ ಎರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹೂವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಹೂವುಗಳು ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶ ಸರಾಗವಾಗಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಕಾಯಿಗಳು ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷಪದಾರ್ಥ(ರೋಟೋನಾನ್) ಇರುವುದರಿಂದ ತಿನ್ನಬಾರದು. ಮುಂದಿನ ಹಂಗಾಮಿನ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಉಪಯುಕ್ತ. ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಗಿಡ ಒಣಗಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಗೆಡ್ಡೆ ಕೀಳಲು ಸಿದ್ಧ ಎಂದರ್ಥ.

ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯದ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಗಿಡವಾದ್ದರಿಂದ ಬೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರಜನಕ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಸಹಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಬ್ಬು ಸಾಲು ಹೊಡೆದು ನಾವೇ ಇಟ್ಟಂತ ಹೋದವು. ಕಳೆದ ಸಲ ಭತ್ತ ನಾವೇ ಕೊಯ್ದು ನಾವೇ ಬಡಿದು 3-4 ಚೀಲ ಮನೆಗಾಗುವಷ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಗೋದಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಗೋದಿ ಎರಚಿ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಗೋದಿ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಮಲ್ಟಿಂಗ್ ಎಲ್ಲ ಕರಗಿದೆ. ಗೋದಿ ಜೊತೆ ಮೆಂಥ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ರಾಜು ಟೈಟಸ್ ಅಣ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇಲಾಕೋ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೋಳದ ಜೊತೆ ಅವರೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಲಲ್ಲಿ ತೊಗರಿ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ನವಣೆ, ರಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ನವಣೆಗೆ ಇದು ಕಾಲ ಅಲ್ಲ. ಅವರೆ, ಜೋಳ, ತೊಗರಿ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಇದು ಕಾಲ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಇದು

ಗಿಡದ ಉಳಿಕೆ ಇಲ್ಲೇ ಹಾಕಿದೆವು. ರಾಗಿ ನಾಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಎರಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಮನೆ ಬೀಜವೇ. ಈ ಕಡೆ ಕಬ್ಬು ಜೋಡು ಸಾಲು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. 5 ಅಡಿ/ 8 ಅಡಿ ಅಂತರ ಇದೆ. ಇಲ್ಲೂ ಶೇಂಗಾ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಕಬ್ಬಿನ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆ ಇದೆ. ಕಬ್ಬು ದೊಡ್ಡದಾದಾಗ ಗರಿ ಎಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಕಳೆಯೆಲ್ಲಾ ಕರಗುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬು ಮೇಲೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಚ್ಛ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಳೆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು 3-4 ತಿಂಗಳು ಹೋದರೆ ಕಬ್ಬೆಲ್ಲ ಕವರ್ ಆಗಿ ಬಿಡದೆ. ಕಬ್ಬು ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕಟಾವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ತೊಗರಿ, ಜೋಳದ ಸಾಲುಗಳು ಇವೆ. ತೊಗರಿ ಮುಂಗಾರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು. ಮುಂಗಾರಿಗೆ ಹೆಸರು ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದರ ಒಳಗೆ ತೊಗರಿ, ಕಬ್ಬು

ಬಹು ಉಪಯೋಗಿ ಪುಂಡಿ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಕೆಂಪು ಪುಂಡಿ' ಕುರಿತ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪುಂಡಿಯ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಬರಹ ಇದು.

ಮುಂಗಾರಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಬೆಳೆಗಳು ಹಲವು. ಮುಖ್ಯ ಬೆಳೆಯಾದ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ನಾಟಿಯಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟು ಪುಟ್ಟ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತವೆ. ಹಸಿರು ತುಂಬಿದ ಗಿಡ, ಹುಳಿ ಹುಳಿಯಾದ ರುಚಿಯ ಎಲೆಗಳು. ಪಲ್ಯ/ಚಟ್ನಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸೇರಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ. ಆಂಧ್ರದವರು ಮಾಡುವ 'ಪಚ್ಚಡಿ' ಆರು ತಿಂಗಳು ಇರುತ್ತೆ.

ಅದೇ ಪುಂಡಿ, ಗೋಂಗುರ, ಸಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಸರು 'ರೋಸೆಲ್ಲೆ ಹೈಬಿಸ್ಕಸ್ ಸಬ್ಬಾರಿಫ'. ಕೇರಳಿಗರು 'ಮತ್ತಿಪುಳಿ' ಎಂದರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರು 'ಅಂಬಡಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬರವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು, ಎಂತಹ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡ. ಚೈನ, ಹೈಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಬೆಳೆ ಇದೆ. ಈ ಗಿಡದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ನಾರಿಗಾಗಿ ಈ ಗಿಡ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ತೆಗೆದ ಅಷ್ಟೂ ನಾರು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. 'ಮೆತ್ತಾ' ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ನಾರಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಂಪನಿಗಳಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಬೇಡಿಕೆ.

ಸೇಬಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಈ ನಾರನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಬೀಜ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ನಂತರ ಗಿಡದ ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕಾಂಡದ ಮೇಲಿನ ತೊಗಟೆ ಕೊಳೆತ ನಂತರ ಕಷ್ಟಾ ನಾರು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂಸ್ಕರಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾನಕ, ಚಾಮ್

ಈ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಹೂಗಳು ತೆಳು ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ್ದು. ಹೂವು ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ಪಕಳೆಗಳು ಕೆನ್ನೇರಳೆ(ಮೆಚೆಂಟ) ಬಣ್ಣದ್ದಾಗುತ್ತವೆ.

ಒಳಗಿರುವ ಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಂತತಿಗಾಗಿ ಬೀಜಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಾಗುವುದು ಈ ಪಕಳೆಗಳೇ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮುಳುಗುವಷ್ಟು ನೀರು ಹಾಕಿ 20 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಕುದಿಸಿದರೆ ಮೂಲ ರಸ ಸಿದ್ಧ. ನೀರು ಕುದಿಯುವಾಗ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತುಂಡು ದಾಲ್ಚಿನ್ನಿ (ಚಕ್ಕೆ) ಹಾಕಿದರೆ ರಸದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಒಗಟು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಲೋಟ ರಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲೋಟ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಕುದಿಸಿ, ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಫ್ಲೇಟ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ಶೀಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಟ್ಟರೆ ವರ್ಷಪೂರ ಬಳಸಲು ಜ್ಯಾಮ್ ಸಿದ್ಧ. ಅದೇ ಮೂಲ ರಸವನ್ನು ಜ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಅಳತೆಗೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಸಕ್ಕರೆ ಬೇಕು. ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಹಾಕಿ ಕುದಿಸಿ ಸೋಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಮಚ ಸಿಟ್ರಿಕ್ ಆಸಿಡ್ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಹರಳಾಗುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆದಿ ಮೇಲೆ ರಸ ಬೆರೆಸಿ ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಡಿ. ಬಳಸುವಾಗ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ನೀರು ಸೇರಿಸಿದರೆ ರುಚಿಕರವಾದ ಪಾನೀಯ ಸಿದ್ಧ. ಅದರದ್ದೇ ಬಣ್ಣ ರುಚಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ಬೆರೆಸ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ, ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಈ ಪಾನೀಯದ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆ ಕೇಳಿದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೋರಾಟದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖದ ಪರಿಚಯವಾದೀತು. ಆಫ್ರಿಕದ ಸೆನೆಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಇಲ್ಲ. ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಬಳಸಲು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು. ಅದೂ ತೋಟದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಲಾಗದ ಬಂಜರು ಜಾಗ. ಆದರೇನಂತೆ? ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಗೊಬ್ಬರ ಬಯಸದ ಪುಂಡಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಬರದಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯುವ ಪುಂಡಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಮೈತುಂಬ

ಹೂ ತಳೆದು ನಿಂತಾಗ ಆ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಭ್ರಮ ಹೇಳತೀರದು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೂವು ಒಣಗಿದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ಪಕಳೆಗಳು (ಸೆಪಲ್) ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸಿ ಗಾಢವಾದ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ಬಲಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮಹಿಳೆಯರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಶುರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದು ಪಾನೀಯ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾನೀಯದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲ ಕಂಡೊಡನೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರುಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾನೀಯ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೈ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲ ಸಂತಸವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಒಣಗಿಸಿದ ಪಕಳೆಗಳ ಮಾರಾಟ ಸಹ ಹೊರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕುದಿಸಿದ ಪಕಳೆಗಳ ರಸಕ್ಕೆ ಶುಂಠಿ ರಸ ಸೇರಿಸಿ ಶೀತವಾದಾಗ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಟಮಿನ್ 'ಸಿ' ಮತ್ತು 'ಮಿನರಲ್ಸ್' ಗಳಿಂದಾಗಿ ಔಷಧವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಿಡ ಒಂದು, ಉಪಯೋಗ ಹಲವಾರು ಎಂಬಂತಿರುವ ಈ ಗಿಡ ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲೇ ಜಾಣತನವಿದೆ. ಇದೀಗ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಸಕಾಲ. ಈಗ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ದೀಪಾವಳಿಯ ವೇಳೆಗೆ ಕೊಯಿಲು ಮಾಡಬಹುದು. ಎಲೆಗಳ ಪಲ್ಯ/ಪಚ್ಚಡಿ, ಪಕಳೆಗಳಿಂದ ಜ್ಯೂಸ್ ಮತ್ತು ಜ್ಯಾಮ್, ಬಲಿತ ಕಾಂಡದಿಂದ ನಾರು. ಗಿಡದ ಪ್ರತಿ ಭಾಗ ಹಣ ತರುವಂತಹುದು. ಇದನ್ನು ಮರೆಯದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಬೀಜ ತೆಗೆದಿಡುವುದನ್ನು ಮರೆಯದಿರುವುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾದಿರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳು ಬಂಗಾರಕ್ಕೆ ಸಮ.

ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಆರ್. ಎಮ್.1. (ರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿಶ್ರಿಖಂಡ್) ಯಾಮ್ ಬೀನ್ ತಳಿಯನ್ನು ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಡ್, ಜಾರ್‌ಖಂಡ್, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 40ಿಂದ 5 ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಬೀಜ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ದೂರದ ನೇಪಾಳದಿಂದ ಸಹ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ರೈತರೂ ಈ ಬೆಳೆಯತ್ತ ಒಲವು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಂತಸ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಸಂಶೋಧನ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾ: ಸಿಂಗ್.

ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾಮ್ ಬೀನ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮರಸರ ಹಳ್ಳಿಯ ಎನ್.ಆರ್.ಶೆಟ್ಟಿ, ಈ ಬಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಜಗಳನ್ನು ನಾಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಕರವಾದ ಗೆಡ್ಡೆ ಇದೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಣ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದು ಗೆಡ್ಡೆಯ ತೂಕ 300ಗ್ರಾಂಗೆಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಮಿಷಿ ತಂದ ವಿಚಾರ.

ಒಣಗಿಸಲು ಹಾಕಿದ್ದ ಬೀಜಗಳು ಹಾರಿ ಬಿದ್ದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಗಿಡ ಹುಟ್ಟಿರುವುದು ಋತುಪರ್ಣ ಸಾವಯವ ತೋಟದ ಶರ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಸಂತಸ ತಂದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಲು

ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಡ ಸರ ಸರನೆ ಮೇಲೇರಿವೆ. ಗೆಡ್ಡೆಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇ ಬೆಳೆಯುವ ಗೆಡ್ಡೆ ಇದು. ಬಹು ರುಚಿಕರವಾದ, ಪೌಷ್ಟಿಕ ತರಕಾರಿ ಇದಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶರ್ಮ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತಾರಸಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗೆಡ್ಡೆ ಬೆಳೆದವರೂ ತುಂಬ ಮಿಷಿ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ಗೆಡ್ಡೆ ಬೆಳೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದ ಇರುವುದು. ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಗೊಬ್ಬರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡವಾದ್ದರಿಂದ ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ. ಹಸಿಯಾಗಿಯೇ ತಿನ್ನಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಗೆಡ್ಡೆಗಳ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಬಹುದು.

ಈ ಗೆಡ್ಡೆಯ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ದಿನ ತನ್ನ ತಾಜಾತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ರಕ್ತಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಆಸರೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ರುಚಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬಳಸುವ ಎಲ್ಲ ಅಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಿಗೆ ಯಾಮ್‌ಗೆಡ್ಡೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಅಂಥ ಕೆಲ

ವಿಧಾನಗಳು ನಿಮಗಾಗಿ. ಅಡಿಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಯಾಮ್ ಬೀನ್ ಲೇಖನ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಇದು ತಿನ್ನುವ ಬೀನ್ ಅಲ್ಲ ಅಂತ. ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಟಿ ಮಾಡಿದ ಬೀಜ ಮೊಳೆತು ಸಸಿಯಾಗಿ, ಗಿಡದ ತುಂಬ ತಿನ್ನಲಾಗದ ಕಾಯಿಗಳು. ಗೆಡ್ಡೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯುವುದು ದುಸ್ತರವಾದರೂ, ಬಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಗೆಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಆದ ಸಂತೋಷ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಅಡುಗೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳು

ಆದರೆ ಮಾಡುವುದೇನು? ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಲ್ಲ. ಶುರು ಮಾಡು ನಿನ್ನ 'ನಳಪಾಕ' ಪ್ರಯೋಗ. ಶರ್ಮರ ಹಾಸ್ಯ ಎಂದಿನಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣವೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಸಹ ಇಣುಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಗೆಡ್ಡೆಗಳಂತೆ ಪಲ್ಯ ಹುಳಿಗೆ ಬಳಸಿಯಾಯಿತು. ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಶೇಷ ರುಚಿ ಏನಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿಯದನ್ನೇ ಬಿಲ್ಲೆ ತೆಗೆದು ತಿಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ರಸ ತುಂಬಿದ ಸಿಹಿ (ಸ್ವೀವಿಯವನ್ನು ನಾಚಿಸುವಷ್ಟು). ಸಲಾಡ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಗೆಡ್ಡೆ.

ತಿಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಹಂಚಿದ ಮೇಲೂ ಹತ್ತಾರು ಗೆಡ್ಡೆ ಉಳಿದಾಗ ಎರಡು ಗೆಡ್ಡೆ ಅದರ

ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಗೊಬ್ಬರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡವಾದ್ದರಿಂದ ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ. ಹಸಿಯಾಗಿಯೇ ತಿನ್ನ ಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಗೆಡ್ಡೆಗಳ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಬಹುದು.

ತಾಳಿಕೆ(ಶೆಲ್ಫ್ ಲೈಫ್) ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಇಷ್ಟಾಯಿತು. ಒಂದು ಗೆಡ್ಡೆ ತುರಿದು ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಏಲಕ್ಕಿ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಗೋಡಂಬಿ ಬೆರೆಸಿ ಮಾಡಿದ ಹಲ್ವ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ. ಗೆಳೆಯ ಶ್ರೀಕಂಠ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ತಿಂದರು.

ಹೊಸದೊಂದು 'ಮೆನು' ಲಿಸ್ಸಿಗೆ. ವಾಟ್ ನೆಕ್ಸ್ಟ್? ಶರ್ಮರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ? ಚಿಪ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡ್ರೈ ಫ್ರೈ. ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ದಿನ ಇಡಬಹುದು? ಕೆಡದಂತೆ? ಎರಡು ದಿನದ ಚಿಂತೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಿದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರು ಪದ್ಮ ಅವರೊಡನೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯ

ನಂತರ. ಅವರು 'ಕೋವೆಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಪ್ಪಳ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾವು ಇದರಲ್ಲೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ 15 ಹಪ್ಪಳ ಫ್ರೆಸ್ ಕ್ಲಾಸ್. ಆ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಚಮಚ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು ಬೆರೆಸಿ ಪೂರಿ ಹಾಳೆ ಲಟ್ಟಿಸಿ ಕರಿದರೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಪೂರಿ ಸಿದ್ಧ. ತುಂಬ ಗೆಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾರ ಹಾಕಿ ಹಪ್ಪಳ ಮಾಡಿ ಒಣಗಿಸಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕೆ 'ಕುರ್ಕುರೆ' ಸಿದ್ಧ. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಹದ ಜೊತೆಗೆ ಗರಿ ಗರಿ ಹಪ್ಪಳ ಸಹ.

ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಳೆದ ಅಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟು, ಉಪ್ಪು, ಇಂಗು, ಹಸಿ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಬೇಯಿಸಿದ

'ಯಾಮ್' ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಉಂಡೆ ಮಾಡಿ ಚಕ್ಕುಲಿ ಒರಳಲ್ಲಿ ಫೇಣಿ ಬಿಲ್ಲೆ ಹಾಕಿ ಒತ್ತಿ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಇಟ್ಟರೆ, ಬೇಕೆಂದಾಗ ಸೊಪ್ಪಿನ ಹುಳಿಯ ಜೊತೆ ತಿನ್ನಲು ಸಂಡಿಗೆ ರೆಡಿ.

ಬೇಯಿಸಿದ ಯಾಮ್ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಡಲೆ ಹಿಟ್ಟು, ಉಪ್ಪು, ಓಂ ಕಾಳು ಬೆರೆಸಿ ಕಾದ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಓಂಪುಡಿ ಬಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಕರಿದರೆ ಸಂಜೆಯ ಚಹ ವೇಳೆಗೆ ಗರಿ ಗರಿ ಓಂಪುಡಿ ಸಿದ್ಧ.

ಸೀಮೆ ಅಕ್ಕಿ(ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ) ನೆನೆಸಿದ್ದು, ಉಪ್ಪು, ಜೀರಿಗೆ, ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪು ಬೇಯಿಸಿದ ಯಾಮ್ ಬೀನ್ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಲೆಸಿ. ಸಣ್ಣ ಉಂಡೆಮಾಡಿ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ತಟ್ಟಿ ಕಾದ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯಿರಿ. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಯಾಮ್ ಬೀನ್ ವಡ (ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಾಬುದಾನ ವಡೆಯಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತೆ). ಸಂಜೆಯ ತಿಂಡಿಗೆ ರೆಡಿ.

ಯಾಮ್‌ನಿಂದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಖಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಬಹಳ ಸಮಯ ದಾಸ್ತಾನಿಡ ಬಹುದಾದ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಶುಚಿ ರುಚಿ ಎರಡೂ ಇರುತ್ತೆ. ಯಾಮ್ ಬೆಳೆಯಿರಿ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಖಾದ್ಯ ಮಾಡಿ ಸವಿಯಿರಿ ಎಂಬುದು ಕೊನೆ ಹನಿ ಹಾಗೂ ಕಿವಿ ಮಾತು.

ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವಿದೆ

ಸಹಜ ಸಾಗುವಳಿ (ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ 53) ಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಕೃಷಿಕನೂ ಅರಿತು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ, ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ತಿಪಟೂರು ತಾಲೂಕು ಮಾರಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿಯ ಸಹಜ ಕೃಷಿ ತಪಸ್ವಿ ಬಿ. ಸದಾಶಿವಪ್ಪನವರ 'ಸಕಲ ಬೇಗೆಯನ್ನೂ ತಣಿಸುವ ಸಹಜ ಕೃಷಿ' ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಉಳುಮೆರಹಿತ ಮಿಶ್ರಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಯು ರಾಸಾಯನಿಕ ಏಕಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತ ಹೇಗೆ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅವರ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಭಿಟ್ಟಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕಳಕಳಿ. ತಮ್ಮ ಏಳು ತೋಟಗಳ ಸಹಜ ಕೃಷಿಯ ಏಳು ಬೀಳುಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯು ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಪ್ಪನವರ 20 ವರ್ಷಗಳ ಭಗೀರಥ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಓದು ವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಪಾಮರನೂ ಪವಿತ್ರ ನಾಗಬಲ್ಲನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾವು ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಹೋದರೆ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು, ಕುಷಿ ಕಾಣುವುದು ಖಂಡಿತ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಊರ ಅಗಸಿಯ ಮರದ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದೆಹಲಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಮಾತನಾಡಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವರಿಗಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನ ದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವಿದೆ ಎಂದು ಅರಿತು ಕೊಂಡಾಗಲೇ ಆತನ ಬಾಳು ಹಸನಾದೀತು. ಸಾಧಕ ಸದಾಶಿವಪ್ಪನವರೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ (ಪುಟ 9), 'ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಹೇಳ ಬಾರದು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯವ,

ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವುದೇನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯವೆ?' ಅಂತ. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆ, ಜ್ಞಾನ, ಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹ, ಮನಸ್ಸು ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅನುಭವದಿಂದ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆಗಳು, ಇಂಥದನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಿದ್ದವರಿಗೆ, ವೇಗವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮೊಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂಥ ದ್ರುವನಂಥವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಿ ಸಾಧಕರ ಇಂಥ ಮಾತು ಸಂತ ತುಲಸೀ ದಾಸರ 'ಕಣ್ಣಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈ ಅಥವಾ ನಾಲಗೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ'ವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಪಂಡಿತ ದೀನದಯಾಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ, 'ಭೂಮಿ, ಜನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆವು

53ನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಪ್ಪನವರ ತೋಟದ ವಿವರ ಓದಿ ಅವರ ತೋಟ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಕರ ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಜಗಳೂರಿನ 8 ಮಂದಿ ರೈತರು ಅವರ ತೋಟವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆವು. ಅವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೇ ಇದೆ ಅವರ ತೋಟ. ಪ್ರತಿ ತೋಟವನ್ನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ ಇಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿನೂ ಇಲ್ಲ. ಗೊಬ್ಬರ, ಔಷಧಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಹಜ ಸಾಗುವಳಿಯ ತೋಟ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಚಿತ್ರಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಮಹಡಿ ಪದ್ಧತಿ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ ಇವರ ತೋಟದಲ್ಲಿ. ಹಿಂದೆ ಬಸವಳಿದು, ಬೆಂದು 'ಟಿಗ್ 20 ಕುಡಿಯಲು ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದವರು ಇಂದು ಎಂಥಾ ಸಂಪೃದ್ಧ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಸಹಜ ಕೃಷಿಗೆ ಮರಳಿದಾಗ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬೀಡಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವರ ಬದುಕನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಂದು ಹೋಗುವ ರೈತರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಭರವಸೆ ತುಂಬಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ, ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಕೃಷಿ ಎಂಬ ಅವರ ಅನುಭವದ ಮಾತನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ, ಅವರ ತೋಟದಿಂದ ನಿಂಬೆಸಸಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕುಷಿಯಾಗಿ ಮರಳಿದೆವು.

ಕೆ. ಶೇಖರಪ್ಪ ಬಸವನಕೋಟೆ, ಜಗಳೂರು

ಈ ಮೂರರ ಎರಕವೇ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಜನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ನಿರ್ಜೀವ ಭೂಮಿಗೆ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬುತ್ತವೆ. ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ನಶ್ವರ ಜನರನ್ನು ಅಮರಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೂಡ.

ತಮಗೆ 13 ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವಿದ್ದರೂ ಶಂಕು ಹುಳುವಿನ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹರಿವೆ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದು ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ್ದರ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ, ಹುಳುಗಳು ತರಕಾರಿ ಎಲೆ ತಿಂದು ಅಷ್ಟೂ ಹಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ತೋಟದ ಮಣ್ಣಿಗೇ ಸೇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಸತ್ತಾಗ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನ ತಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಪೂರಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕೃಷಿಕರಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀಯುತರು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು- ಸುಬ್ರಾಯ ಭಟ್ಟರು, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಹೆಗಡೆ, ಪ್ರಫುಲ್ಲಚಂದ್ರ, ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ, ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ ರಾಯರು, ಎ.ಪಿ.ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮುಂತಾದವರ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ವಿಚಾರ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತೋಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಓದುಗರಿಗೂ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಚೇರ್ಕಾರ್ಡಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, ಸಹಜ ಕೃಷಿಯ ಮೊದಲ ಪಾಠ ಹೇಳಿದ ಶಿವನಂಜಯ್ಯನವರು ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಷ್ಟದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದ ಅಣೆಕಟ್ಟಿಯ ರಘು ಮತ್ತು ಮಧು ಸಹೋದರರನ್ನು ಮರೆಯಲಾದೀತೆ ಎಂಬ ಕಳಕಳಿಯ ನುಡಿ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಶ್ರೀಯುತರ ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಪ್ರತಿ ಕೃಷಿಕನೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದೇ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಭಗಿನಿ ಕೆ.ರೇಖಾ ಸಂಪತ್‌ರವರು ಸದಾಶಿವಪ್ಪನವರ ತೋಟದ ವಿವಿಧ ತಳಿಯ ಲಿಂಬೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾ ಓದುಗರಿಗೆ ರಸಪಾಕ ಉಣಬಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಾಧಕರ ಕುರಿತು ಲೇಖನಗಳನ್ನು 'ಸಹಜ ಸಾಗುವಳಿ' ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಹೊರತರಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತ.ಶ. ರಾಜೇಂದ್ರ, ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ

'ಕರ್ನಾಟಕ ಕುಲಾಂತರಿ ವಿರೋಧಿ ಆಂದೋಲನ ಸೇಜ್-ಕರ್ನಾಟಕ' ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಸಿದ ರಾಜ್ಯವ್ಯಾಪಿ ಬೀಜ ಜಾಫಾದ ನಂತರ ಇದೇ ಮೇ 20, 21ರಂದು ಎರಡು ದಿನಗಳ ರಾಜ್ಯ ಸಮಾವೇಶ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದ 14 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ಜಾಫಾ ಗ್ರಾಮ, ಹೋಬಳಿ, ತಾಲೂಕು, ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆ, ಸಮಾವೇಶಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿತು. 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು

ಪತ್ರಿಕಾ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧೆಡೆ ನಡೆದವು. ನೂರಾರು ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಘಟನೆಗಳು, ರೈತ ಗುಂಪುಗಳು, ಬಿಡಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವಯಂಸೂಚಿಯಿಂದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಈ ಜಾಫಾವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದರು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಘದ ಭವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎರಡು ದಿನಗಳ ರಾಜ್ಯ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 600 ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಕರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲೇ ಸಮಾವೇಶ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ(ಸಾವಯವವಾಗಿ) ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ದಿಕ್ಕಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೀಜ ನಿಗಮ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ವಿ.ವಿಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಸಮಾವೇಶದ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಾಧನೆ.

ಬೀಜ ಭೂಪಟದ ಅನಾವರಣ

ಮೊದಲಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಕರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಬೀಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೀಜ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 600 ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಕರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಪಟವನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾವೇಶವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ್ದು ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಾದಿ ಪ್ರತಿ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಈ ಹೋರಾಟದ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕುಲಾಂತರಿ ಬೀಜಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ತೋರಿರುವ ಧೋರಣೆ, 'ಮುಂದೆ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಕುಲಾಂತರಿ ಬೀಜಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ' ಎನ್ನುವ ಅವರ ಮಾತು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ರೈತರ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ, ಈ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಂತೆ ಇತ್ತು. ಈ ಸಮಾವೇಶದ ಮುಖಾಂತರ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯಗಳನ್ನು

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ, '10/6/2012 ರ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನೆರೆದಿದ್ದ ರೈತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂದ ಮನ್ನಣೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಗೋಷ್ಠಿಗಳು

ಮುಂದಿನ ಎರಡು ದಿನಗಳು ನಮ್ಮ ಕೃಷಿರಂಗ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು; ಬೀಜದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ; ಬೀಜದಂತೆಯೇ ಆಹಾರ; ಆಹಾರದಂತೆಯೇ ಆರೋಗ್ಯ ಈ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು; ಬೀಜ ರಕ್ಷಕರ ವಿಚಾರ ಮಂಡನೆಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು; ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಬೀಜ ನಿಗಮದ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ಕೃಷಿ ಕೃಷಿ ವಿ.ವಿಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಜೊತೆ ಸಂವಾದ; ಮಾಧ್ಯಮದವರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ಈ ಮುಂತಾದ ಗೋಷ್ಠಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದವು. ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಹೆಸರಾಂತ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾಕಾರರಾದ ದೇವಿಂದರ್

ಶರ್ಮ ಅವರು ನಮ್ಮ ಬೀಜದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬಯಸುವ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಕೈ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ, ಧೋರಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದರು. 'ಭಾರತದಂಥ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು, ನೇರವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ರೂಪದ ಬೆಂಬಲ(ತಿಂಗಳ ಸಂಭಾವನೆ, ಪಿಂಚಣಿ, ಪಿಎಫ್ ಇತ್ಯಾದಿ) ನೀಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯವಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ಅವರು ನೀಡಿದ ಸಲಹೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬು(ಚರ್ಚೆ) ಎಬ್ಬಿಸಿತು.

ಮೈಸೂರಿನ ಡಾ|| ಖಾದರ್‌ರವರು 'ನಾವೇನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎಂಬುದನ್ನು ಎಳೆ ಎಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸುವಂತಿತ್ತು. 'ಇಂದು ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೂ ರಸ್ತೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬೇಕರಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆಯೇ

ರೈತ ಕುಲ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟ ಸಮಾವೇಶ

ದಿನಾಂಕ 20, 21ನೆಯ ಮೇ 2012 ರಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರ ಭವನದಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಕುಲಾಂತರಿ ವಿರೋಧಿ ಆಂದೋಲನ - ಸೇಜ್ ಕರ್ನಾಟಕ' ಹಾಗೂ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಘಟನೆಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ 'ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಕರ ಮೊದಲ ಸಮಾವೇಶ'ದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರವಾಗಿ ನಾವು ಸುಮಾರು 100 ರೈತರು(32 ಮಹಿಳೆಯರು, 68 ಪುರುಷರು) 19ರಂದು ಹೊರಟು ಹರಿಹರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ತಲುಪಿದವು. ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದ ಸುಮಾರು 60-65 ತರಹದ ವಿವಿಧ ತಳಿ ಜವಾರಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು- ಧಾನ್ಯಗಳು, ತರಕಾರಿ, ಸೊಪ್ಪು, ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳು, ಕೆಲ ಮರಗಿಡಗಳ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ, ಸಣ್ಣ ಗಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಸಲ ಈ ತರಹ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಕರ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದೆವು.

ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬ್ಯಾನರ್ ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೀಜ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಟೇಬಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಮಡಿಕೆ ಕುಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಟಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರು. 'ಕಣ್ಣಿರಿಯಾಗಿವೆ, ಕಳೆದು ಹೋಗಿವೆ, ರೈತರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡುವ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸವಾಲು ಹಾಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 100 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ರೈತರು/ ರೈತರ ಗುಂಪುಗಳು ಬೀಜ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ರೈತರಲ್ಲ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರೈತರಂತೂ 40-50 ತರಹದ ಬೀಜ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸುಮಾರು ವರ್ಷದಿಂದ ಅಭಿವರ್ಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವವರು.

ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾವಾರಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಾಗ ದೊಡ್ಡ ಸಭಾಂಗಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳ ಬೀಜಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ರೈತ ಕುಲ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ರೈತರು ಕುತೂಹಲ, ಗೌರವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೀಜವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವತಿಯಿಂದ ನಾವು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಜನ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಬಳ್ಳಾರಿ ಎಂದರೆ ಬಿಸಿಲು, ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ರೆಡ್ಡಿ ರಾಜಕೀಯ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಸಂಪೃದ್ಧ ಬೀಜ ಸಂಪತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯ ತಂದದ್ದು ಸಹಜವೇ ಸರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ಮೇವಿನ ಬೀಜಗಳಾದ ಕೆಂಪುಮಂಡಿ, ದೋಸೆಚೋಳ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡ್ ತೊಗರಿ, ಸಣ್ಣ ಹೆಸರು, ಕರಿ ಕಡ್ಲೆ, ವಿವಿಧ ಸೊಪ್ಪಿನ ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು 400 - 500 ರೈತರು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗದೇ ಹೋಗಿದ್ದ (ನಾವು ಹಿಂದೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ) ಮುಂಗಾರಿ ದುಂಡು ಚೋಳ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು ಬೀಜಗಳು ಗದಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರೈತರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕವು. ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಆಗುವಂಥ ಸಂತೋಷ ನಮಗಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಮೂಲ್ಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕುಪಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡೆವು. ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬೆಳಗಾಂ, ಗದಗ, ಹಾವೇರಿ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಕೊಪ್ಪಳ, ದಾವಣಗೆರೆ, ಧಾರವಾಡ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ತುಮಕೂರು, ಹಾಸನ, ರಾಮನಗರ, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ, ಮೈಸೂರು, ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಬೀಜಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕವು. ರೈತ ರೈತರ ನಡುವೆ ಈ

ಮಟ್ಟದ ಬೀಜ ಸಂಪರ್ಕ ಈ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಅದ್ಭುತ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತಕುಲವೇ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂಥ ಸಮಾವೇಶ ಇದಾಗಿತ್ತು.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಸೇಳೆಯುವ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಗಳ ಕಡೆ ಸೇಳೆಯುವ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾದವು. ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗೂ, ಈ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥ್ (ರೈತರ ಅನಿಸಿಕೆ ಪಡೆದು)

'ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ 'ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನ ತಿನ್ನಲು ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು' ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಈಗ ಆಹಾರ ತಿಂದು ಸಾಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ' ಎಂದು ಪತ್ರಕರ್ತ ಎಸ್. ಆರ್. ಆರಾಧ್ಯ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿತ್ತು.

ಬೀಜ ಸಂರಕ್ಷಕರ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯ ಡಾ|| ಎಚ್. ಆರ್. ಪ್ರಕಾಶ್ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೀಜದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕಳೆದ 50 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿ ನಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದರು. ಕೆಲವೇ ಬೆಳೆಗಳು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದೇ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದರು.

ಅದೇ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಲೆ, ಮೂಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಬೀಜ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಂಡಿಸಿದ್ದು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಬೀಜ ನಿಗಮದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ವಿ.ವಿಗಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಕುಲಾಂತರಿ ಬೀಜಗಳ ಪರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದ್ದು, ರೈತರು ಕೆರಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು, 'ಕುಲಾಂತರಿ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುತ್ತೇವೆ' ಎಂದಿದ್ದರೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು ಕೃಷಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮಾತು. 'ರೈತರೇ ಕುಲಾಂತರಿ ಬಿಟಿ ಹತ್ತಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂಬ ಜಾರಿಕೆಯ ಮಾತಾಡಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು.

ಪತ್ರಕರ್ತರೊಂದಿಗಿನ ಸಂವಾದದ ಕೊನೆಯ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಉದಯ ಟಿವಿಯ ಪ್ರಧಾನ ಸುದ್ದಿ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಎಸ್. ಆರ್. ಆರಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ 'ಕರ್ನಾಟಕ ದರ್ಶನ/ಕೃಷಿ ವಿಭಾಗ'ದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಮಾವೇಶದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 9 ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಭೆಯ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆದಿದ್ದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ, ಹಿಂದಿನಿಂದ, ಬದಿಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನೆನೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾವೇಶ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಸಣ್ಣ, ದೊಡ್ಡ ರೈತರನ್ನೆದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳ, ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ/ವರ್ಗದ, ಎಲ್ಲ ಧರದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರು ಈ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು, ಎರಡೂ ದಿನಗಳೂ ಗಂಭೀರ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಮನಃತೃಪ್ತವಂತಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟರು. ■

ಒಂದಾಗಿ ನೀತಿ ರೂಪಿಸೋಣ: ಸಿಎಂ

ಬೀಜ ರಕ್ಷಕರ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಡಿ. ವಿ ಸದಾನಂದಗೌಡರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ

ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅನ್ನ ಹಾಕುವವರಿಗೆ ತಡ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವಂಥ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ಹಿಂದೆಯೂ ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರ, ಹಿರಿಯರ, ಸಂಘಟಕರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವಂಥ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಚುನಾವಣೆ ಘೋಷಣೆ ಆಗಿದೆ. ಚುನಾವಣೆ ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಭರವಸೆ, ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಈ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ತೆನೆಗುಚ್ಚ ನನ್ನ ಚೀಂಬರಿನಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ನೋಡಬಹುದು.

ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ಅನ್ನೋ ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಬೀಜ ರಕ್ಷಕರ ಸಮಾವೇಶ, ಇದೊಂದು ಅದ್ಭುತವಾದಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕುಂಟು. ಈ ರಾಜ್ಯದ, ದೇಶದ ಶೇಕಡ 65-70ರಷ್ಟು ಇರುವಂಥ ರೈತರ ಒತ್ತಾಯ, ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದನೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವಂಥದ್ದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗ್ರಾನೈಟ್ ಲಾಬಿ- 1 % ಇರುವಂಥದ್ದು, ಲಿಕ್ವರ್ ಲಾಬಿ- ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಜನ ಅವರು, ಇವರೆಲ್ಲ ಸರಕಾರಗಳನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ 70% ಇರುವ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಂಥದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಇವತ್ತಿನ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯೋಜಿಸಿರುವಂಥ ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಘಟನೆಗಳು, ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರ. 'ನೋಡಿ ನೀವು(ಸರ್ಕಾರ) ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದೀರಾ, ಇದ್ದೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬಿಡುಡಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳದೆ, ಗೌರವದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇವತ್ತು ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸೇರಿರುವಂಥದನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಳಗಡೆಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮಂಥ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲೋ ನಮಗಿರುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತೋಟದಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ನೂರಾರು ಥರದ ಬೆಳೆಗಳ ವಿವಿಧ ತಳಿಗಳು, ಎಷ್ಟೋ ಭತ್ತದ ತಳಿಗಳು! ಇದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತ ನಮ್ಮಂಥವರು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಏರಿದ್ದು.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೀಜ ಕಂಪನಿಗಳು ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಆಗಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಬೀಜಗಳೇ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಸಮಯಕ್ಕೂ ಈಗಲೂ ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನ ಇದೇ ರೈತರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದೇ ಕಂಪನಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಒಂದು ಹೊಸ ವಾತಾವರಣ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ, ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಡದೆ ಇರುವಂಥದ್ದು, ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಬರಡು ಮಾಡುವಂಥದ್ದು, ನಮ್ಮ ತಲೆ ತಲಾಂತರದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಈ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ಇವತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ, ಅಧಿಕ ಲಾಭ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಸುವಂಥದ್ದು ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೊನೆ ಆಗಬೇಕಾದಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಅಂತ ಹೇಳುವಂಥದ್ದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ.

ನಾಟ ಬೀಜ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಒತ್ತು ಕೊಡಲು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುದಾನ ಕೊಡುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ದೇಶ ತಳಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ, ಸುರಕ್ಷಿತ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಬಿಟಿ ಬದನೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕಟಬದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬೀಜ ಮಸೂದೆ- ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಬೀಜ ಉತ್ಪಾದನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕುವಂಥದ್ದು, ಬಾರಿ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟು ತಂದು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಬೀಜ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆಯೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಆರ್‌ಎಫ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವಂಥ ನಿಲುವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕುಲಾಂತರಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ನಿರಪೇಕ್ಷಣ ಪತ್ರ(ಎನ್‌ಒಸಿ) ನೀಡದಿರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಂಥ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೃಷಿ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಂಥದ್ದು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ 17 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಇದ್ದದ್ದು ಈ ಬಾರಿ 19 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೊನೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದು ಬೇರೆಯೋ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದೆಂದೇ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೃಷಿ ಬಜೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ.

2011-12 ಸಾಲಿಗೆ ಹಿಂಗಾರು ಹಂಗಾಮಿಗೆ 97 ಕೋಟಿ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ 6.2 ಲಕ್ಷ ಕ್ವಿಂಟಲ್ ವಿವಿಧ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು, 27 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯ ಬೀಜ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಬೆಂಗಳೂರು, ಧಾರವಾಡ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಲು ಒಂದೊಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ

ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಹೋಗಬೇಕಿಲ್ಲ

ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ಬಡ್ಡಿ ರಹಿತ ಸಾಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಿ, ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 5-6 ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತ ಬಡ್ಡಿ ರಹಿತ ಸಾಲ. ಇನ್ನು ಉಳಿಕೆ 100 ಮಂದಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ರಹಿತ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲಾ ಬರೀ ಕನಸು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಿ ಸರ್ರ.

ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ: ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾವು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ, ನೀವು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಹೋದರೆ ಏನು ಸುಖ? ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದು ಸರಿ ಇದೆ. ಯಾರು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಸಿಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತದೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ 0% ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಲ ಸಿಗುವಂಥ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಬೀಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಈ ಸಲದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿವರಿಸಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸುವರ್ಣ ಭೂಮಿ ಯೋಜನೆ ಇರಬಹುದು, ಒಂದು ಲಕ್ಷದವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿ ರಹಿತ ಸಾಲ(ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ) ಇರಬಹುದು, ಒಣ ಭೂಮಿ ಬೇಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇರಬಹುದು,

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಆದ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂಥದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ.

ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಕೋಡ್ ಆಫ್ ಕಂಡಕ್ಟನ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅನ್ನುವಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ಆಗುವುದು ಬೇಡ. 'ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದೇವೆ'- ಈ ಒಂದು ಶಬ್ದದಿಂದ ನಿಮಗೆ ನಾನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ...

ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿ ಸಮಾವೇಶ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಂಥ ರೈತರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು, ತಜ್ಞರಿಂದ ಒಂದಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವಂಥದ್ದು ಇದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ. ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸಂವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನಿಮ್ಮ ಮನವಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಜೂನ್ 10ನೇ ತಾರೀಖಿನ ನಂತರ ಒಂದು ದಿವಸ ಎಲ್ಲಪುರೈಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಯೋಗ ಬನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಮಾವೇಶದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಳವಡಿಕೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಾವು ವಿವರವಾದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ.

ಐದು ಪ್ರಮುಖ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಏನೇನು ಮಾಡಬಹುದು ಅನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕೂತುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡೋಣ. ಮತ್ತು ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊರತರೋಣ.

ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ.. ನಿಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ ಮಾಡಿ.. ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜೈಹಿಂದ್, ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ.

ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಎತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ?

ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ದೇವಿಂದರ್ ಶರ್ಮ ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಚಾರ

ಈ ಬೀಜ ತಳಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀವು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ. ಬೀಜಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇಂದು ಯಾರೂ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬ್ರೆಸಿಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ತಳಿ ಹಸುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಗುಜರಾತ್ ಮೂಲದ 'ಗೀರ್' ಎನ್ನುವ ಹಸು ಅಲ್ಲಿ ಜರ್ಸಿ ಹಸುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ನಂಬರ್ ಒನ್ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬ್ರೆಜಿಲ್ ಇಂದು ಭಾರತೀಯ ತಳಿ ಹಸುಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಾನೊಮ್ಮೆ ಗುಜರಾತಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಂಡುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. 'ಗೀರ್ ಗುಜರಾತಿನ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಪ್ರತೀಕ. ನಾವು ಬ್ರೆಜಿಲ್‌ನಿಂದ ಗೀರ್ ಹಸುವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಮಾದರಿ ಅನ್ನಿಸುವ ಜಾನುವಾರು ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸೋಣ' ಎಂದು ಭಾವೋದ್ವೇಗದಿಂದ ಹೇಳಿದರು! ಇದೆಂಥ ವಿಪರ್ಯಾಸ!

ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಬೀಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬೀಜ ಬ್ಯಾಂಕ್(ಜೀನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್)ಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹದಿನಾರು ಕಡೆ ಇಂಥ ಜೀನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಥರದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟರು. ತಮ್ಮ ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿ ಮಾದರಿಯ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಈ ಬೀಜಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಜೀನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ತಳಿ ಬೀಜಗಳು ಇವೆ.

ನಮಗಿಲ್ಲಾ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಅನ್ನಿಸುವ ಮತ್ತು ಪತ್ರಕರ್ತರಿಗೆ 'ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್' ಅನ್ನಿಸುವ ಸುದ್ದಿಯೊಂದಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಭಾರತೀಯ ಕೃಷಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಪರಿಷತ್ತು(ಐಸಿಎಆರ್) ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೀಜ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿರುವ 4 ಲಕ್ಷ ತಳಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ

ರೈತರ ಜೀವನಂಪತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ, ಕಂಪನಿಗಳ ಕೈಸೇರದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಅನುಮತಿ ಕೋರಿದೆ. ನೀವು 'ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ದುರಾಕ್ರಮಣದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಇವತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮನವಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವೇ ಅದನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ವಿಪರ್ಯಾಸ ಬೇಕೆ?

ಪ್ರಪಂಚದ 16 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀನ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿ ಇಡಲಾಗಿರುವ ಈ ಬೀಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳಲು 'ಸಿಜೆಂಟಾ' ಎನ್ನುವ ದೊಡ್ಡ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿ ಕೆಲ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಜೀನ್‌ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ 'ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ' ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿ ಬಲು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಐದೇ ಸಸ್ಯ! ಮೂರೇ ಪ್ರಾಣಿ!
ಅಮೆರಿಕದಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಈ ಬೀಜ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯುವ

ಆಸಕ್ತಿಯಾದರೂ ಯಾಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ 45,000 ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 7,000 ಜಾತಿಗಳು ಭಾರತದ ಮೂಲದವು. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ತಳಿಗಳಿವೆ. ಭತ್ತ ಒಂದರಲ್ಲೇ ನೂರಾರು ತಳಿಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನೂ ನೂರಾರು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವುದು 5 ಜಾತಿಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು 3 ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇದಿಷ್ಟನ್ನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ದಾವಂತದಲ್ಲಿರುವುದು.

ಐದೇ ಐದು ಸಸ್ಯ ಜಾತಿ ಹೊಂದಿರುವಂಥ ಅಮೆರಿಕ ದೇಶ ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ 7 ಲಕ್ಷ ಜಾತಿ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿರುವಂಥ ಈ ಬೀಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ, ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ನೀವಿಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕಿದೆ. ಈ ಬೀಜಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಂಪನಿಗಳ ಕೈಸೇರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ರೈತರ ಬೀಜ ನೋಂದಣಿ ಬೇಡ

ಪ್ರೊ. ರಮೇಶ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, 'ಪಿವಿಪಿಎಪ್‌ಆರ್(ಸಸ್ಯತಳಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ರೈತರ ಹಕ್ಕು) ಕಾಯಿದೆ' ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ವಯ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರೈತರೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತಕ್ಷಣ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಸೇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಕೈಸೇರುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೀಜ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಕೈಸೇರಕೂಡದು ಎಂದಿದ್ದರೆ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಬೀಜವನ್ನು ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಕೂಡದು ಅನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಮ್ಮ ಬೀಜಗಳು ಎಂದಿನಂತೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ನೋಂದಣಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಮೋಸದ ಜಾಲ.

ನಮ್ಮ ತಳಿಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕುಳಗಿನ ಗೋಧಿ ತಳಿಗಳಿವೆ. ಇವು ಬರುವ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎತ್ತರದ ಗೋಧಿ ತಳಿಗಳಿದ್ದವು. ಎತ್ತರದ ಗೋಧಿ ತಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಬಾಲ್ಡ್ ಅನ್ನುವ ಲೋಹದ ಅಂಶ ಇದೆ. ಎರಡು ಗೋಧಿ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕುಳನೆ ತಳಿ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಬಾಲ್ಡ್ ಅಂಶ 80% ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತು. ಕುಳಗಿನ ತಳಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ ಕೊಲೆಸ್ಟ್ರಲ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಜನರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕೊಲೆಸ್ಟ್ರಲ್ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಕೋಬಾಲ್ಡ್‌ಗೂ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಹ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ತಿಂದಷ್ಟೂ ಔಷಧಿಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೂ ಲಾಭ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ಸತ್ವವಿಲ್ಲದ (ಜಂಕ್) ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು ಅನ್ನುವ ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಜನ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆಹಾರ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಜಾಲ
ಜನರು ಕೆಟ್ಟ ಆಹಾರ ತಿನ್ನಬೇಕು, ಅದರಿಂದ

ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತೆ. ಆಗ ಅವರು (ದೊಡ್ಡ) ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಔಷಧಿ ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜನ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು ತರುತ್ತಾರೆ. ಜನ ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸತ್ತಹೀನ ಕೆಟ್ಟ ಆಹಾರ ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯ ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಗಳು 2 ಬಿಲಿಯನ್(ಶತಕೋಟಿ) ಡಾಲರ್ ಹಣವನ್ನು ಔಷಧ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿವೆ ಎಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಊಟಕ್ಕೂ ವಿಮೆಗೂ ಎತ್ತಣಿದತ್ತ ಸಂಬಂಧ?

ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತಿನ ಮೂಲಕ ಸುಂದರವಾಗಿ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ ಆಹಾರದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಃ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂಥ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಲಾಂತರಿ ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥ ಇದೆಯೇ?

70% ರೈತರು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತಾರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ

ಏನೊಂದನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಗಳು ಸುಂದರ ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗ್ರಾಹಕರು ಆ ಪೊಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ, 'ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ನೀವೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇಲ್ಲಿ ನೀವೇ ರಾಜ, ರಾಣಿ ಎಲ್ಲ' ಎಂದು ಮರಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆಪ್ಪು ಗ್ರಾಹಕರು, 'ಎಲ್ಲ ನಾವೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಅಂದುಕೊಂಡು ಕುಷಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಬೆಪ್ಪು ತಕ್ಕಡಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ವಿಷವನ್ನು ಸುಂದರ ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಮಾಡುವುದು ಅದನ್ನೇ.

ಹೀಗೆ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗ್ರಾಹಕರ ಕೈಸೇರುವವರೆಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕೀಯ ಇದೆ, ಜಾಲ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ಆಹಾರದ ರಾಜಕೀಯ ಏನು? ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ಬೀಜಕ್ಕೆ

ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ರೈತರ ಕೃಷಿ ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿ!

ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು ಇವತ್ತು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ 100 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 1% ರೈತರು ಮಾತ್ರ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕ ತನ್ನ ರೈತರನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಹೊರತಳ್ಳಿದೆ. ಭಾರತ ಕೂಡ ಈಗ ತನ್ನ ರೈತರನ್ನು ಕೃಷಿಯಿಂದ ಹೊರಹೋಗುವಂತೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿದೆ. ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ, ಎಸ್‌ಇಜೆಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಭೂ ಕಬಳಿಕೆ, ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೃಷಿಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ದಿವಾಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೃಷಿ ಬಿಡಿಸುವಂಥದ್ದು ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದಿದೆ.

70% ರೈತರು ಇಂದು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ಕೃಷಿ ಬಿಟ್ಟು ನಗರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಹಣ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಮಾಡೋಣ ಅನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ 20 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಎಷ್ಟು ರೈತರು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 2030ರ ವೇಳೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ 70% ರೈತರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮದೆನ್ನುವ ಹೆಮ್ಮೆ ಇರಲಿ

ಹಾಗಾದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ನಾವು ರೈತರು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಗಳೂ ಉಳಿಯಬೇಕು, ಕೃಷಿಯನ್ನು ನಾವು ಬಾಳಿಸಬೇಕು, ಕೃಷಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಳಿಸಬೇಕು, ಕೃಷಿ ನಮಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಲಾಭದಾಯಕ ಆಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಪ್ರಾಯಶಃ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ರಾಜ್ಯ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಗಡಿ ಮರೆತು ರೈತ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ, ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಇದು.

ಇಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಸಸ್ಯ ತಳಿಗಳೇ ಇರಲಿ, ಬೇರೆನೇ ಸಂಪತ್ತಿರಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಅವಮಾನ ಪಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ನೀವು ಈ ದಿವಸ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಬೀಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಈ ಮ್ಯಾಪನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂಥದ್ದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದಾಗ ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತನ್ನ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮಾದರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದು, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಮಾಡಿರುವಂಥದ್ದು. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಕೂಡ ರೈತರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾದ ರಾಜ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ 40 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರು ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೀಟನಾಶಕಗಳನ್ನು ಬಳಸದೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು 20 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬಳಸದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರು ರಾಸಾಯನಿಕ ಬಿಟ್ಟು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ, 'ನೀವು ಸಾಯೀರಾ, ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ, ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೆದರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಯಾರೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ, ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ನೀರಿನ ಬಳಕೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ, ಕೀಟ ಬಾಧೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಬೆಳೆಗಳು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ.

40 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ 400 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲೂ ಏಕೆ ಆಗಬಾರದು? ಇಡೀ ದೇಶದ ಕೃಷಿಗೆ ಯಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಾರದು?

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಚೈನಾ, ಕ್ಯೂಬಾಗಳಿಗೆ ರೈತರನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಕೃಷಿ

ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು. ಅದರ ಬದಲು ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯ ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬಾರದೇಕೆ? ಒಬ್ಬರನ್ನು ಚೈನಾಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ 1000 ಜನರನ್ನು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದಲ್ಲ! ಹಾಗೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ವನ್ನು ನೀವು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಾರದೇಕೆ? ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆ ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಿಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಬರಲು ಹೇಳಿ.

ಜವಾನನ ಆದಾಯ ನಮಗೇಕಿಲ್ಲ?

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ರೈತರ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ರೈತರ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚದಿದ್ದರೆ ರೈತರು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುವುದೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ರೈತರ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಸಿರುಕ್ರಾಂತಿಯು 40 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ 5 ಜನರ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ ಕುಟುಂಬದ ಸರಾಸರಿ ಮಾಸಿಕ ಆದಾಯ 2400 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವ ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತಲೂ ಕಮ್ಮಿ. ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಜವಾನನಿಗೆ ಮಾಸಿಕ ಸಂಬಳ

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ 15,000 ರೂ. ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಉತ್ತೇಜಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೂ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಉತ್ಸಾಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಅಷ್ಟೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಾನಾಕ್ಕೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ರೈತರ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯುರೋಪ್, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚುವುದಿರಲಿ, ರೈತರು ದಿವಾಳಿಯಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ನಿಜ ಏನೆಂದರೆ, ಅಮೆರಿಕದ ರೈತರು ವಾಲ್‌ಮಾರ್ಟ್ ಕಂಪನಿಯ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹಣ ರೂಪದ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೈತರ ಆದಾಯವನ್ನು ಜವಾನನ ಸಂಬಳದ ಮಟ್ಟಕ್ಕಾದರೂ ತರಬೇಕಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ನೇರ ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ರೈತರ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಹ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ, ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾ? ನಾವು ತುಂಬಾ ಸಣ್ಣ ಜನ, ದುರ್ಬಲರು, ಸಂಘಟಿತರಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಪಂಜಾಬ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಪಿಎಫ್ ಮತ್ತು ಪಿಂಚಣಿ ಕೊಡಲು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಪಂಜಾಬು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಗಳು ಇವತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ ವಿನಃ ಅದಕ್ಕಿಂಥ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಬೆಳಕು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ರೈತ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ತುರ್ತಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

ವಾದ-ಸಂವಾದ

ಡಾ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ: ಜವಾನನಷ್ಟು ಆದಾಯ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಹೋಲಿಕೆ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ನಡುವೆಯೇ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಜವಾನನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದೇ ವಿನಃ ರೈತರನ್ನು ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಅದೇ ಮಾನದಂಡದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯುವುದನ್ನು ನಾವು ರೈತರು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗೌರವದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶರ್ಮ: ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನೀತಿ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳ(ರಾಜಕಾರಣಿ, ಅಧಿಕಾರಿ) ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಈ ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ. ನೌಕರಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜವಾನನ ಸಂಬಳದ ಜೊತೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳದವರಷ್ಟಾದರೂ ರೈತರಿಗೆ ಆದಾಯ ಇರಲಿ ಅನ್ನುವಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಹೋಲಿಕೆಯೇ ವಿನಃ ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ತೋಟಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿಕೇರಿ: ರೈತ ಪೆನ್ಷನ್, ಪಿಎಫ್ ತಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಆತ ರೈತನಾಗಿ ಇರ್ತಾನೋ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನಾಗಿ ಇರ್ತಾನೋ? ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಆಗಿರ್ತಾನೋ?

ಶರ್ಮ: ಯಾಕೇ ಅನುಮಾನ. ಖಂಡಿತಾ ರೈತನೇ ಆಗಿರ್ತಾನೆ.

ಹೇಮಂತ್ ಪಾಂಚಾಲ: ಪಿಂಚಣಿ ಕೊಡದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಲಭ. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ.

ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ: ರೈತರಾದ ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬೆಲೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ವಿನಃ ಪಿಂಚಣಿ, ಪಿಎಫ್ ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಶರ್ಮ: ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹಣದುಬ್ಬರ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು. ಹಾಗಾಗಿ ಭತ್ತದ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಇಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಯ ಮಾನದಂಡದಿಂದ ಹೊರಟರೆ ನೀವು ಬೇಗದರಲ್ಲೇ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಕೇವಲ 30% ರೈತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ

ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ 30% ರೈತರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂಥ ಏನೋ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ಇರುತ್ತೆ. ಉಳಿದ ರೈತರು, ಉಳಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅವರು ತಾವು ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಸಿಕ್ಕ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಅಮೆರಿಕ, ಯುರೋಪ್, ಜಪಾನ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಕೈಸುಟ್ಟುಕೊಂಡ ನಂತರ ಅಮೆರಿಕ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ನೇರ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಚೆಕ್ ಬರುತ್ತೆ.

ದೇವಿಂದರ್ ಶರ್ಮ

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇಶ ಹಾಲೆಂಡ್. ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಲ್ಲ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವವರಿಗಿಂತ 275 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ರೈತರಿಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇರ ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಾಸೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ರೈತ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ರೈತರಿಗೆ ನೇರ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಚಿಂತೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ 6ನೇ ವೇತನ ಆಯೋಗ(6th pay commission) ಬಂದ ನಂತರ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 1,60,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತಿದೆ! ಈ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು ಯಾರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ರೈತರ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ

ಎಲ್ಲರೂ ಜೋರು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರೈತರು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜೋರು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾಲ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು, 'ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ರೈತರಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು '10 ಕೋಟಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 'ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಯ್ತಲ್ಲ, ನಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ' ಅಂದರು. ನಾನು 'ಸರ್, ನೀವು ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಪ್ರಧಾನಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡು 'ಮುಂದಿನ ಸಭೆಗೆ ಸಮಯವಾಯ್ತಲ್ಲ', ಎನ್ನುತ್ತಾ ಏಳತೊಡಗಿದರು. ಇದು ಈ ದೇಶ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ.

ಡಾ. ಖಾದರ್: ಶರ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಡಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕದಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೋಳ, ಸೋಯಾಬೀನ್ ಇಂಥ 3-4 ಬೆಳೆ ಬೆಳೆತಾರೆ. ನಾವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರು. ಇಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿ ಬೆಳೆತೀನಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ? ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವ ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರಿಗೆ ಇದು ಆಗಬಹುದು. ಶರ್ಮರು ಹೇಳಿದ ನೇರ ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಾಸೆ ರೈತರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಜವಾನನ ಸಂಬಳವಲ್ಲ. ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವಾಗ, ನಾವು ಊಟ ಹಾಕುವ ರೈತರು, 50 ಸಾವಿರ ಕೇಳೋಣ.

ಡಾ. ಅ. ನ. ಎಲ್ಲಪ್ಪರಡಿ: 6ನೇ ವೇತನ ಆಯೋಗದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಇರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ದಿವಸಕ್ಕೆ 800 ಕೋಟಿ ರೈಟಾಫ್(ಮಾಫಿ) ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಿಂಗ್ ಫಿಷರ್‌ನವರಿಗೆ 300 ಕೋಟಿ ನಷ್ಟ ಆದರೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕ್ತಾರೆ. 'ಅಯ್ಯೋ, ಮಲ್ಟಿನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು' ಅಂತ ಪೇಚಾಡ್ತಾರೆ. ಸಾವಿರಾರು ರೈತರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕ್ತಾರಾ?

ಡಾ. ಎಚ್. ಆರ್. ಪ್ರಕಾಶ್: ಕರ್ನಾಟಕ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೇ ರೈತರಿಗೆ ಪಿಂಚಣಿ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸ್ತ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾವೇನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?

ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಖಾದರ್ ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಚಾರ

ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಪ್ರಚೋದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ (ಸ್ಟೆರಾಯಿಡ್) ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಮಾಡಿ 'ಡ್ಯುಪಾಂಟ್' ಎನ್ನುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ನನಗೆ ಈ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಹುನ್ನಾರ ಗೋಚರ ಆಗತೊಡಗಿತು. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು 30-40 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಆಗದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಅನ್ನುವ ವಿಚಾರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗತೊಡಗಿದಂತೆ ಭಯಭೀತನಾದೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು 1997ರಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದೆ. ಈಗ 14 ವರ್ಷದಿಂದ ಸಹಜ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತ ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಿಗೆ, ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ, ಆರೋಗ್ಯ, ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ತಪ್ಪು ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆಹಾರವೇ ಮುಳುವಾದಾಗ..

ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೇಶ ಭಾರತ. ನಮ್ಮ ಈ ಅದ್ಭುತ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಹಸುಗಳು ಕೀಳು, ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೀಳು ಎಂಬ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು 4-5 ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳ ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಮೋಸ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ.

ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕುಳ್ಳನೆ ತಳಿ ಗೋಧಿ, ಅಕ್ಕಿ ಬೆಳೆದು, ಅದರಲ್ಲೂ

ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಂದರೆ..!

ಪೋಷಕಾಂಶ ಇರುವ ಹೊಟ್ಟು ತೆಗೆದು, ಪಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಣ ಹಚ್ಚಿ ಅದೇ ಆಹಾರ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಏನಾಯಿತು? ಮದುಮೇಹ ರೋಗ ವ್ಯಾಪಕವಾಯಿತು. ಅನ್ನ ತಿಂದ 45 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆ ಸೇರಿಸುತ್ತದೆ. 2020ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಜನಕ್ಕೆ ಮದುಮೇಹ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಔಷಧ ಕಂಪನಿಗಳಂತೂ ಈ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿ ಕುಷಿಯಲ್ಲಿವೆ. ವಿಪರ್ಯಾಸ ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕಿ 4-5 ವರ್ಷ ಗೋದಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ತಿಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಲೇಪನ ಮಾಡಿರೋ ಔಷಧಿಯಿಂದ ಬರುವ ಕಾಯಿಲೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ ಆ ಅಕ್ಕಿ ತಿಂದು ಬರುವ ಕಾಯಿಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ.

ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿ ರುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ

ವಿಪರೀತ ರಕ್ತ ಹೀನತೆ, ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಕೊರತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೆಂಗಸರ ಮಿತುಸ್ವಾಸ ಸರಿ ಯಾಗಿಲ್ಲ. ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿ ಗೆಡ್ಡೆಗಳು. ರಕ್ತ ಹೀನತೆ ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಸೊಪ್ಪು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಚೆಯೆಲ್ಲ ಸೊಪ್ಪಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಕೆ ಸೊಪ್ಪು ಕೊಯ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಯಾರೂ ಬೆರೆಕೆ ಸೊಪ್ಪು ಕೊಯ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ರಾಸಾಯನಿಕ ಕೃಷಿಯಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಸೊಪ್ಪುಗಳೇ ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಈಗ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ 20-25 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗರನ್ನು ವೀರ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ 100 ವೀರ್ಯಾಣು ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ 20 ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದುರ್ಬಲತೆ! ಯಾವ ಜೀವಿಗಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಅವು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನುವಂಥ ಒಂದು ಬಯಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೇ ನಾವಿಂದು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಂದರೆ!

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾವು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು. ರಸ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಆಹಾರದದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳು ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತವೆ. ನೀರು ಕಟ್ಟಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ಕುಳ್ಳನೆ ತಳಿ ಭತ್ತ ತಿಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಮದುಮೇಹ ಬರುತ್ತದೆ.

ನೀರು ಕಟ್ಟದೆ ಸಾವಯವದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ನಾಟ ತಳಿ ಭತ್ತ ತಿಂದರೆ ಮದುಮೇಹ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ನಾವು ರೈತರಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕೊಂಡು ತರುತ್ತಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಹಿಂದೆಯೆಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ತರಕಾರಿ ಬಜಾರಿಂದ ತಂದರೆ, 'ನೋಡಯ್ಯ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಬದನೆ ಕಾಯಿ, ಟೊಮಾಟೋನು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತರ್ತಾನೆ' ಅಂತ ಬಯ್ಯೋರು. ಈಗ ಯಾರೂ ಒಂದೂ ತರಕಾರಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಸು ಕರೆದ ಹಾಲನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಲನ್ನು ತಂದು ಕುಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ? ನಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲಂತೂ ಇವತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು 10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಾಗಲು ಶುರುವಾಗಿದೆ(ಹಸುವಿಗೆ ಹಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಹಾರ್ಮೋನ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಚುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ).

ಕುಲಾಂತರಿ ಸೋಯಾಬೀನು

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕುಲಾಂತರಿ ಸೋಯಾಬೀನು ತುಂಬಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸೋಯಾಬೀನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಕಳೆ ಸಾಯಲಿ ಎಂದು ಕಳೆನಾಶಕ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಳೆನಾಶಕ ಹೊಡೆದಾಗ ಸೋಯಾಬೀನೂ ಸಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುವಂಥ ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ಸೋಯಾಬೀನ್ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯ ಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಅಮೆರಿಕ ವಿಯೆಟ್ನಾಂ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವಿಯೆಟ್ನಾಂ ಯೋಧರು ಕಾಡಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಮೆರಿಕ ಯೋಧರಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಮೆರಿಕ 'ಏಜೆಂಟ್ ಆರಂಜ್' ಎನ್ನುವ ಒಂದು ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ವಿಮಾನದಿಂದ ಕಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಣೆ ಮಾಡಿ ಕಾಡಿನ ಹಸಿರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಿ ಬೋಳು ಮಾಡಿತು. ಆ 'ಏಜೆಂಟ್ ಆರಂಜ್'ನಂಥ ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ಈ ಸೋಯಾಬೀನಿನ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಹೊಡೆದಾಗ ಸೋಯಾಬೀನ್ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ, ಬೇರೆ ಗಿಡಗಳು ಸಾಯುತ್ತೆ. ಅಂಥ ಪದಾರ್ಥ ಈ ಸೋಯಾಬೀನ್! ಇಂಥ ಕುಲಾಂತರಿ ಸೋಯಾಬೀನನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು

ಅಮೆರಿಕದ ಕಂಪನಿ ಹುನ್ನಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಮರುಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, 'ನಿಮಗೆ ಪ್ರೋಟೀನ್ ಕೊರತೆ ಇದೆ, ರೊಟ್ಟಿ, ಚಪಾತಿ ಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೋಯಾಬೀನ್ ಹಿಟ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮಗೆ ಪ್ರೋಟೀನ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೋಯಾಬೀನ್ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳಿವೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಪ್ರೋಟೀನಿನ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಕುಲಾಂತರಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಇರುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿ ಹರಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು, ದಂಡ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ 'ಬಿಆರ್‌ಎಐ' ಕಾಯಿದೆ

ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುಮೇಹ ಬರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೂಡಲ್ಸ್ ಕೊಡಿ ಅಷ್ಟೆ.

ತರಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಮೀರಿ ಇಂಥ ಕಾಯಿದೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಾಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ, ಕುಲಾಂತರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗರ್ಭಕೋಶದ ಅಂಡಾಶಯದಲ್ಲಿ ಸಿಸ್ಟ್(ಗುಳ್ಳೆ)ಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು 'ಪಾಲಿ ಸಿಸ್ಟಿಕ್ ಓವರಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿಸ್ಟಿಕ್ ಓವರಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ತಿಂಗಳು, 2 ತಿಂಗಳು, ಇಲ್ಲ 15 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಾಗುವುದು. ಗರ್ಭ ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲೂ ಈಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಪರೀತವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಂತೂ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಕ್ಕಸು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಮಾತ್ರ ತಗೋಬೇಕು, ಉಚ್ಚಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಮಾತ್ರ ತಗೋಬೇಕು, ನಿಧ್ಧೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೂ

ಮಾತ್ರ, ಮೈಥುನಕ್ಕೂ ಮಾತ್ರ ತಗೋಬೇಕು. ಲೈಂಗಿಕ ಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ 'ವಯಾಗ್ರ' ಅನ್ನುವ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹುಕೋಟಿ ಡಾಲರಿನ ದಂದೆ! ಔಷಧಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ 75% ಲಾಭ ಕಕ್ಕಸು ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ತಿನ್ನುವ ಮಾತ್ರೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವೂ ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ನಾವು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರದಿಂದ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಅನುಕರಣೆ

ಕಳೆದ 15-20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಪಿಜ್ಜ, ಪೆಪ್ಪಿ, ನೂಡಲ್ಸ್, ಕಾರ್ನ್ ಫ್ಲೇಕ್ಸ್, ಕುಕುರ್, ಮಣ್ಣು ಮಸಿ! ನೂಡಲ್ಸ್ ಎರಡೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರೆಡಿ, ಮಕ್ಕಳೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅನ್ನೋ ಜಾಹಿರಾತು. ಏನಿದೆ ಆ ನೂಡಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ? ಮೈದಾ ಹಿಟ್ಟಿನ ಜೊತೆ ಬ್ಲೀಚಿಂಗ್ ಪೌಡರ್ ಥರದ ಒಂದು ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥ ಬೆರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಿಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇದೋಜೀರಕಾಂಗ (ಪ್ಯಾಂಕ್ರಿಯಾಸ್)ದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬೀಟಾ ಜೀವಕೋಶಗಳು ಇನ್ನುಲಿನ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮದುಮೇಹಕ್ಕೆ ರಹದಾರಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುಮೇಹ ಬರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೂಡಲ್ಸ್ ಕೊಡಿ ಅಷ್ಟೆ. ಕೆಲ ಸಮಯದಿಂದ 20, 25 ವರ್ಷದ ಮದುಮೇಹ ರೋಗಿಗಳು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಸಿಟಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೂ!

ಇದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಏನು? ಯಾಕೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅಸಹಜ ರೋಗಗಳು ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇವೆ? ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾಕಿಷ್ಟು ರಕ್ತಚೀನತೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾರಿಗೋ ಬೇಕಾಗಿರುವಂಥವನ್ನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರಲ್ಲಾ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದು ಹೆಂಡ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು ತಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗ್ತಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲೋ ಚಾಕು ಕತ್ತಿ ಇಟ್ಟೊಂಡು ತಯಾರಾಗಿರ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಆಪರೇಷನ್‌ಗೆ 40 ಸಾವಿರ. ಯಾರಿಗೆ ಲಾಭ? ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟ?

ಮಡಕೇರಿ ಕಡೆ ಹೋದರೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತೆ. ಅವರು ಕಾಫಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನೂ ಬೆಳೆಯೋದೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಳಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದುಡ್ಡು ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ. ಯಾರಿಗೆ ನೋಡಿದರೂ ಡಯಾಬಿಟಿಸು. ಅದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ರಾಗಿ ತಂದು ತಿನ್ನಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ತಾವೇ ರಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ತಿಂದಿರಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ! ರಾಗಿ ತಿಂದಾಗ ನಮ್ಮ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆ ಸೇರಲು ನಾಕೂವರೆ-ಐದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಬೇಕು. ಸಜ್ಜೆ ತಿಂದಾಗ 6 ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಬೇಕು. ಜೋಳ ತಿಂದಾಗ ಮೂರೂವರೆ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಬೇಕು. ಅದೇ ಅಕ್ಕಿ ತಿಂದಾಗ 45 ನಿಮಿಷ ಸಾಕು! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬರೀ ಅನ್ನ ತಿನ್ನದೆ ಇವೆಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

ಇವೆಲ್ಲ ಅದ್ಭುತ ಪದಾರ್ಥಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಬೀಜ ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಬಂದು ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಪರಂಪರಾಗತ ಪದಾರ್ಥ ಉಳಿಯುವುದು ಅದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತೆ. ನಾನು ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಥರದ ರಾಗಿ ಕಾಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಉಳಿಯುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತೆ? 40 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದ ಆರ್ಕ, ಸಾಮೆ, ನವಣೆ, ಸಜ್ಜೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹುತೇಕ ಜನ ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಆರ್ಕ ಅಂದರೆ ಹೆಂಗಿರುತ್ತೆ ಸ್ಲಾಫಿ, ಅದನ್ನೆ ತಿಂದು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಈ ಬಿಳಿ ಅನ್ನ. ಆ ಬಣ್ಣ ಈ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಬಾತು. ಮೊನ್ನೆ ಯಾರೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, 'ಈ ಬಾತು, ಆ ಬಾತು ತಿಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಬಾತು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀವಿ' ಅಂತ.

ಇದೆಲ್ಲ ನನಗೂ ತಮಾಷೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ. ಕೆಟ್ಟ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಹದಗೆಟ್ಟ ಆರೋಗ್ಯ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ವಿಚಿತ್ರ ಅಂದರೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗೋದಿ ಹಿಟ್ಟು, ಮೈದಾ ಹಿಟ್ಟು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಬಿಬಿ, ಮಂಡಿ ನೋವು, ಹೃದಯದ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ತುತ್ತಾಗ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಎದೆನೋವು ಅಂದ ತಕ್ಷಣ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿ ಹಾಕಲು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲ ಕಳಗಡೆಯಿಂದ ಆಂಜಿಯೋಗ್ರಾಫ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತೀನಿ, ತಕ್ಷಣ ಆಪರೇಶನ್ ಮಾಡಬೇಕು, 2 ಲಕ್ಷ ತಗೊಂಡು ಬನ್ನಿ, ಅಂತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಸುಲೀತಾರೆ.

ನಾವು ಬಿಟ್ಟರೋ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ್ದೀವಿ ಅನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ ನೀವು ನವಣೆ, ರಾಗಿ, ಸಜ್ಜೆ, ಕಾಳುಗಳು, ಬೆರಕೆ ಸೊಪ್ಪು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ರಕ್ತಚೀನತೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಕ್ಕಸು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ಕಕ್ಕಸು ಮಾಡಲು ಇವತ್ತು ಜನ ಸರ್ಕಸ್ಸು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಬಿಸಿನೀರು ಮಾಡಿ ಕುಡಿದು, ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ಓಡಾಡಿ, ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ, ಟೀ ಕುಡಿದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು... ಏನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಇಂಥ ದುಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ನಾವೇ ನಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬನೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಬಳಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಮಾತ್ರ ನುಂಗಬಾರದು, ನನಗೆ ಹುಟ್ಟೋ ಮಗುವಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿಸ್ಟಿಕ್ ಓವರಿ ಇರಬಾರದು, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ರಸಪೂರಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಘಮ, ಸೊಪ್ಪು ಸೀಗೆ ಸೊಪ್ಪಿನ ಘಮಲು ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಹೋಗಬಾರದು.

ಯಾವುದೇ ಪರಂಪರಾಗತ ಪದಾರ್ಥ ಉಳಿಯುವುದು ಅದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಅವಳು ಆರ್ಕ ನೋಡದಂಗೆ ಆಗಬಾರದು. ನನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ನಾನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಇಂಥ ನನ್ನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ದುಡ್ಡಿನ ಆಮಿಶ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ.

ಆರ್ಕ ಅಂದೆನಲ್ಲ, ಆದಿ ಬೀಜ ಅದು. ಹೆಸರೇ ಸೂರ್ಯಂದು. ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ, ನೀರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ. ಆರ್ಕ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಥರದ ರೋಗವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರಕ್ತದ ಕ್ಯಾನ್ಸರಿಗೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಿಷ್ಟದ ಅಂಶ ಚೂರೇ ಇರುವುದು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಹೊಟ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾದ ಪದಾರ್ಥ.

ಈ ಕೆಂಪು ಕತ್ತಿ ಅವರೆ ಬೀಜ ನೋಡಿ. ಕೆಳಗಡೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೈತರಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಗುಲಾಬಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಇದು ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಗುದದ್ವಾರದ ಕ್ಯಾನ್ಸರನ್ನೂ ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತೆ. ಇದನ್ನೆ ಯಾರು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇವತ್ತು?

ಶೇಂಗಾ ಬೀಜದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಸಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಮೇದಸ್ಸಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶ ಇದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸಿರಾಂಡ್‌ಪಥ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಹುರಿದು 'ಉಫ್' ಅಂತ ಸಿಪ್ಪೆ ಊದಿಬಿಟ್ಟು ಒಳಗಡೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಬೀಜ ತಿಂತೀವಿ. ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಪದಾರ್ಥ ನಮಗೆ ಅಲಕ್ಷ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ, 'ಕಡ್ಲೆ ಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ, ಓಲಿವ್ ಆಯಿಲ್ ಒಳ್ಳೆದು. ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ, ಪಿಜ್ಜ, ಚೀಸು ಒಳ್ಳೆದು' ಅಂತ. ಈ ಚೀಸು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಹಾರ್ಮೋನಿನ ಚುಚ್ಚುಮುದ್ದುಗಳನ್ನು ಜರ್ಸಿ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಕೊಬ್ಬು ತೆಗೆದದ್ದು ಈ ಚೀಸು. ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಿರೋ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನೆ ರಕ್ತದಿಂದ ತೆಗೆದು ಗ್ಲೈಕೋಜಿನ್, ಕೊಬ್ಬು ಹಾಕಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಸ್ಲಾಫ್‌ಗ್ಯಾಫ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ!

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಆಹಾರ ಅನ್ನುವಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. 'ಕೊಂಪ್ಲಾನ್' ಕೊಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದು ಬಿಡ್ತಾನೆ' ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಬಿಳೀ ಕೋಟು, ಸ್ವೆತೋಸ್ಟೋಪ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೇಳಾನೆ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬೀಜ ಹಾಕೊಂಡು ಕೂತಿರುವ ನಾವು ಕುಷಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಂಪ್ಲಾನ್ ತಂದು ಕುಡಿಸ್ತೀವಿ. ಅದು ಕುಡಿದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವ ಮಾತಿರಲಿ, ಕಕ್ಕಸು ಮಾಡಲು ಆಗದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಆಗುವುದು!

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಾಕೊಲೆಟ್ ತಿನ್ನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಏನಿದೆ ಈ ಚಾಕೊಲೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ? ಮೈದಾಹಿಟ್ಟು

ಸಕ್ಕರೆ, ಮೊಟ್ಟೆ, ಡಾಲ್ಡ, ಈ ಡಾಲ್ಡ ಅಂದರೆ ಏನು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಅಮೆರಿಕ, ಯೂರೋಪುಗಳಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಹಂದಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಉಳಿಕೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಿಸಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕರೆಂಟು ಚುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕುದ್ದು, ಕುದ್ದು ಕೊಬ್ಬೆಲ್ಲಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಡಾಲ್ಡ! ಟನ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಡಾಲ್ಡ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಮಂಡ್ಯದಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದು ಹೆಂಡದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಂಡಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ್ದು ತಕ್ಕೊಂಡು ಸಕ್ಕರೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಟನ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಸಕ್ಕರೆ! ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಆ ಡಾಲ್ಡ, ಈ ಸಕ್ಕರೆ ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಬೇಕರಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು- ಬಿಸ್ಕೆಟ್, ಕೇಕು, ಚಾಕಲೆಟ್ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ (ತಿಂದು ತಿಂದು ಸಾಯಿರಿ ಅಂತ). ನೀವಿವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಈ ಕೊನೆಯಿಂದ ಆ ಕೊನೆವರೆಗೆ ಒಂದು ಕಿ.ಮೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬೇಕರಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಸೊಪ್ಪಿನ ಅಂಗಡಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ!

ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಹುನ್ನಾರ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶರ್ಮ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಒಳಗಡೆ ಇದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವಿವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಒಂದು ಕಿ.ಮೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬೇಕರಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಸೊಪ್ಪಿನ ಅಂಗಡಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ!

ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಈ ಬಿಳಿ ಸಕ್ಕರೆ, ಬಿಳಿ ಅನ್ನ, ಈ ಬಿಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಕಪ್ಪು ಬೆಲ್ಲ ಎಂಥಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಗೊತ್ತಾ? ಮುತ್ತು ಮತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾ? ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಳ್ಳುಂಡೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕಪ್ಪು ಬೆಲ್ಲ, ಕಪ್ಪು ಎಳ್ಳು ಹಾಕಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು. ಎಳ್ಳು ಅತೀ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪದಾರ್ಥ. ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಳ್ಳು ಉಚ್ಚೆಳ್ಳು ಇದೆಲ್ಲಾ ಮದುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತವೆ. ಅದೇ ಥರ ಇದ್ದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗಲ್ಲ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಲ್ಗೇಟು, ಬಿನಾಕ ಪೇಸ್ಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ರಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ ಪುಸ್ ಅಂತ ಹೊಡೀತೀವಿ. ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ? ಬಾಯಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ರಿವೇಟಿಡ್ ಚಾರ್ಕೊಲ್. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಎಳೆಯೋದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾದರು ವುಣ ಆಗಿ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಹಾಕಿದರೆ 3 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ವಾಸನೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲದ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು. ಅಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬ್ರಷ್ ತಗೊಂಡು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳೋವಿ. ಹಲ್ಲು ಸಡಿಲವಾದ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿವಿ. ಅವರು ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ, ನಾವು ಕ್ಯಾಪ್ ಹಾಕಿವಿ, ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿವಿ ಅಂತ ಕರಿತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಹಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಬೀಡಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ, ಗುಟ್ಟು ತಿಂದು, ಬ್ರೆಷಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಹಲ್ಲು ಸರಿ ಇರುತ್ತೆ?

ಒಳ್ಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಒಳ್ಳೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಿಗುವಂಥ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ದುರಂತ.

'ಮೀನು ತಿನ್ನಿ ಬುದ್ಧಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತೆ' ಅಂತಾರೆ. ಈಗ ಮೀನು ತಿಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾದರಸ(ಮರ್ಕುರಿ) ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀಸ(ಲೆಡ್) ಅಷ್ಟೆ. ಬುದ್ಧಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂಧ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ತಿಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಂತ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ತಿಂತಾ ಇರೋ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವೇ ಇರಲ್ಲ. ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಾನು ಹೇಗೆ ಇಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅನ್ನುವುದು ಹಕ್ಕಿಗೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚಿ ಮೊಟ್ಟೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದು ಬರೀ ಕೊಲೆಸ್ಟರ್.

ಇಂದು ಈ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಹಜ ಪದಾರ್ಥವೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಸೋಯಾಬೀನಿಗೆ ಬಳಸುವ ಕಳೆನಾಶಕ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಹಕ್ಕಿಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಲ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ಅದು ಹರಿದು ಹರಿದು ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೊಕ್ಕರೆ ಬೆಳ್ಳೂರಿಗೆ ಸೈಬೀರಿಯಾದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು ವಲಸೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿ ಜ್ವರದ ವೈರಸ್ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ

ಕಂಡುಬಂತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬನ್ನೂರಿನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಕೋಳಿ ಫಾರಂನ ಕೋಳಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ವೈರಸ್ಸು ಕಂಡು ಬಂತು!

ಅಸಹಜ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇಡೀ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ಆವರಿಸಿವೆ. ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ, ನನಗ್ಯಾಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂತು? ಅಂತ ನೀವು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ. ಸೊಪ್ಪು, ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ರೋಗ ಬಂದಮೇಲೆ ತಿನ್ನುವ ಬದಲು ಮೊದಲೇ ತಿನ್ನಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ. ನಾಟ ತಳಿಗಳನ್ನು ದೇವರು ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರ್ತಾನೆ. ಒಂದೊಂದು ಪೋಷಕಾಂಶ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರ್ತಾನೆ. ನಾವು ಬೆಳೆಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಬರೀ ಅನ್ನ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ರೋಗ ಬರದೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ?

ತಮಾಷೆ ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಡಯಬಿಟಿಸ್ ರೋಗಿಗಳು ಬರ್ತಾರೆ. 'ನೋಡಪ್ಪ ನೀವು ಅನ್ನ ತಿನ್ನಬೇಡಿ, ನಾನು ವಾಸಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ' ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ವಾಸಿಯೂ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ವಾಸಿ ಆದ ಮೇಲೆ 6 ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ದಿನ ಬರುತ್ತಾರೆ. 'ನಾನು ಇನ್ನೇಲೆ ಮಾಮೂಲಿ ನಾರ್ಮಲ್ ಊಟ ಮಾಡಬಹುದಾ ಡಾಕ್ಟರ್?' ಅಂತಾರೆ! ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಅಬ್ ನಾರ್ಮಲ್ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀನಿ ಅಂತ ಅವರ ಭಾವನೆ! ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ, 'ಇಷ್ಟು ದಿನ ಅಬ್ ನಾರ್ಮಲ್ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿ, ನನ್ನ ಹತ್ತ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನಾರ್ಮಲ್ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನ ಈ ನಾರ್ಮಲ್ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಿ'.

'ಹಾಗಾದ್ರೆ ನೀವೇನು ತಿಂತೀರಾ ಡಾಕ್ಟರ್?' ಅಂತಾರೆ.

ನಾನು ಹೇಳೋನಿ, 'ಮೈಸೂರಿನ ಹತ್ತ ಬಿದರೆ ಹಳ್ಳಿ ಅಂತ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿ, ಜವೆ ಗೋಧಿ, ನವಣೆ, ಸಾಮೆ, ಆರ್ಕ, ಸಜ್ಜೆ, ಜೋಳ, ಅಕ್ಕಿ ಎಲ್ಲ ನಾನೇ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ನಾನೇ ಕುಟ್ಟೊಂಡು ಇಡ್ಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಂತಾ ಇದ್ದೀನಿ' ಅಂತ.

ನಾನು ಎಂಟು ಊಟಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಧಾನ್ಯ ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಜ್ಜೆ ಇಡ್ಡಿ ತಿಂದು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಅನ್ನ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ಊಟ ಆಗಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೇ ಊಟ ಮಾಡುವ ಅನಿವಾರ್ಯ

ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ತಿನ್ನಬೇಕು ಅಂದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಬೆಳೆ ಇದೆ ನಮಗೆ.

ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಒಂದೊಂದು ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯ, ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯ ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ನಾವು ಈ ನಾಟ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಈ ಥರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯೂ ಅದ್ಭುತ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಜಮೀನಿನ ಮಣ್ಣು ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಸ್ತೂರಿ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತೆ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ವಾಸನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಧಾನ್ಯಗಳು, ಕಾಳುಗಳು, ಸೊಪ್ಪು, ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣುಗಳು ಈ ಥರ 38 ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಆನಂದ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರೈತರಿಗೂ ಈ ಆನಂದ ಸಿಗಲೇಬೇಕು. ನಾನು ನನ್ನ ಭೂಮಿ ಫಲವತ್ತತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಬಹುದು. 30 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ನನಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಂದರೆ, ಭೂಮಿ ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 16 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ತುಂಬಾ ಜನರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಜನ, ಅತಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಜಲ, ಭೂಮಿ ನಮ್ಮದು. ಅದನ್ನು ಕಳೆಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ.

'ನಿಮ್ಮ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ನನ್ನನ್ನು. ನಾನು ತಿನ್ನೋ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ನಾನು ನಯಾಪೈಸ ದುಡ್ಡು ಕೊಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆದಾಯ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯ. ಹೊರಗಡೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಈ ಒಳಗಡೆ ಹೋರಾಟವೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಒಳಗಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಒಂದೊಂದೇ ಚಟಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಬದುಕು ನಿಮ್ಮದಾಗಲಿ. ನಮಸ್ಕಾರ. ■

ಕಾರ್ಯಾಗಾರ/ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಸುಭಾಷ್ ಶರ್ಮ ಸಹಜ-ಸಮಪಾತಕ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ

ದಿನಾಂಕ: 13, 14, ಆಗಸ್ಟ್, 2012

ಸ್ಥಳ: ಸೇಡಂ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ

ಏರ್ಪಾಡು: ಭಾರತೀಯ ಸಾವಯವ ಬೇಸಾಯ ಸಂಘಟನೆ(ಒಎಫ್‌ಐಎಚ್)-ಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಯೋಜನೆ: ಸೋಮನಾಥರೆಡ್ಡಿ ಪೂರ್ಮಾ, ಕೋಡ್ಲಾ ಮತ್ತು ಮಹೇಂದ್ರ ಪಾ, ಸೇಡಂ

ರೈತರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತರಬೇತಿ-7-ಸಾವಯವ ಜೀಜ ನಿರ್ವಹಣೆ

ದಿನಾಂಕ: 09-07-2012

ಸ್ಥಳ: ಸಮುದಾಯ ಭವನ, ಚಪ್ಪರದಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ

ಕೊಡಗಿ ತಾ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿ (ಕೊಟ್ಟೂರಿನಿಂದ 1 1/2 ಕಿ.ಮೀ)

ವ್ಯವಸ್ಥೆ: ಇಕ್ರಾ-ಕೊಟ್ಟೂರು ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿ- ಹ.ಬೊ.ಹಳ್ಳಿ- ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ತಾ ಸಾವಯವ ರೈತ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿವಾರ

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಯವತ್ಯಾಲ್‌ನ ಸುಭಾಷ್ ಶರ್ಮ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಚಿತರು. ಇವರನ್ನು ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಅಪರೂಪದ ರೈತ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳು, ಬೇಳೆಕಾಳುಗಳು, ಎಣ್ಣೆ ಕಾಳುಗಳು, ಸೊಪ್ಪು-ತರಕಾರಿಗಳು, ಹತ್ತಿ ಮುಂತಾದ 30-35 ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಹಜ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವಂಥ ಇಳುವರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಸಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕಗಳು ಹಾಗಿರಲಿ, ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪೋಸ್ಟ್, ಎರೆಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬಳಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಶರ್ಮರಿಗಿಲ್ಲ. ಜೈವಿಕ ಕೀಟನಾಶಕಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇವರ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃತಪಾನಿಯನ್ನು ಹರಿಬಿಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾವ ಒಳಸುರಿಯೂ ಇವರ ಹೊಲಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಉಳುಮೆ, ಕೊಂಡು ತರುವ ಬೀಜಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಿಶಿದ್ಧ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೀಜವನ್ನೂ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಒಳಸುರಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಿಬಿಟ್ಟಿರುವ ಶರ್ಮರು ಗಾಂಧಿ ಹೇಳಿದ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕೃಷಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಮಟ್ಟದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಅವರು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ? ತಮ್ಮ ಮಣ್ಣು, ನೀರು, ಹವಾಮಾನ, ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಶರ್ಮರು ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು, ಬೆಳೆ ಆವರ್ತನೆ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲೇ ಪೋಷಕಾಂಶ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಕೀಟ-ರೋಗ ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಜಾಣತನ ತೋರಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಕೃಷಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು ಶರ್ಮರಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತ್ಯಷ್ಟಿ ಇದೆ. ಅವರ ಜೊತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೂ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪತಂಗ-ಕೀಟಗಳು, ಹಕ್ಕಿ-ಪಕ್ಕಿಗಳು, ಜಾನುವಾರುಗಳು ಶರ್ಮರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿವೆ. ಶರ್ಮರು ಇಂಥ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೇಕೆ? ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ, ವಿಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಬಾರದೇಕೆ? ಹೊರಗಿನವರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇರಬೇಕೆ? ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿನಾಶದಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕೆ? ಖಂಡಿತಾ ಬೇಡ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಸಂತ್ಯಷ್ಟ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆದಾಯವಂತೂ ಖಂಡಿತಾ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನಾಶೀಲವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ದಾರಿ. ಶರ್ಮರ ಕೃಷಿ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸುತ್ತದೆ. ಬನ್ನಿ, ಶರ್ಮರು ನಡೆಸಿಕೊಡುವ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಿ. ಶರ್ಮರಂಥ ಕೃಷಿಗುರುಗಳ ಜೊತೆ ಸತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಇದು ಅವಕಾಶ.

ಕಾರ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು 080-25283370, 25213104, ಮೊಬೈಲ್: 8861252335 ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೊಟ್ಟೂರು ಪ್ರದೇಶದ 23 ಗ್ರಾಮಗಳ 1300 ಸಣ್ಣ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಸಾವಯವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನುರಿತ ರೈತರ ಬಳಗ 'ಇಕ್ರಾ'ದೊಡಗೂಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಳೆಯ ಸಮಗ್ರ ಸಾವಯವ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕುರಿತ ತರಬೇತಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಈವರೆಗೆ ಇಂಥ 6 ತರಬೇತಿಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಸಾವಯವ ಬೀಜ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕುರಿತ 7ನೇ ತರಬೇತಿ ದಿನಾಂಕ 9.07.2012ರಂದು ಕೊಟ್ಟೂರು ಸಮೀಪದ ಚಪ್ಪರದಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ರೈತರ ತರಬೇತಿಯ ವಿಶೇಷ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಘಂಟೆಯಿಂದ ಸಂಜೆ 5 ಘಂಟೆಯವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಲಘು ಉಪಹಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. 50/- ರೂ. ನೊಂದಣಿ ಶುಲ್ಕವಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದಾದ ಫೋನ್ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 9972 007271, 99455 02778, 9901 38708.

ಮುದ್ರಿತ ವಿಷಯ ತೆರೆದ ಅಂಚೆ		ಇಂಚ್: ಸಾಧನ ಸಂ.22, 'ಸಂಸ್ಕೃತಿ', 5ನೇ ಫ್ಲೋರ್, ಮೈಟೇಲ್ ಪಾಕ್, 2ನೇ ಹಂತ, ಹೊಸ ತಿಪ್ಪಸಂದ್ರ ಅಂಚೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 075
Registered with Registrar of Newspapers for India under No. KARKAN/2002/9523	To,	